

บทความวิจัย

เรื่อง วรรณกรรมแปลจีนเรื่อง บุปผาซ่อนจันทร์ ของจินนี่ หลิน

โดย

นายกิตติธัช เลิศบุญภา

รหัสนักศึกษา 05580580

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของสาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่อง วรรณกรรมแปลจีน เรื่อง บุพผาซ่อนจันทร์ เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450109 การศึกษา เอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

บทความวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์บาทยัน อิ่มสำราญ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อนๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

กิตติรัช เลิศบุญญา

สารบัญ

กิตติกรรมประกาศ.....	ก
สารบัญ.....	ข
บทคัดย่อ.....	1
1.ความเป็นมาของปัญหา.....	2
2.จุดประสงค์ของการศึกษา.....	4
3.สมมติฐาน.....	4
4.ขอบเขตของการศึกษา.....	4
5.นิยามศัพท์.....	4
6.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
7.เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
7.1.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายรัก.....	5
7.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายสืบสวนสอบสวน.....	6
7.2.1.เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน.....	6
7.2.2.งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายสืบสวนสอบสวน.....	6
7.2.2.1.งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายสืบสวนสอบสวนของไทย.....	6
7.2.2.2.งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายสืบสวนสอบสวนของต่างประเทศ..	7
7.3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแนวผสมผสานระหว่างความรักและสืบสวนสอบสวน.....	9
8.ผลการวิจัย.....	10
9.สรุปและอภิปรายผล.....	37
บรรณานุกรม.....	39

บทความวิจัย	วรรณกรรมแปลจีนเรื่อง <i>บุปผาซ่อนจันทร์</i> ของจินนี่ หลิน
ผู้เขียน	นายกิตติฉิษ เลิศปยุณญา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ บาหยัน อิ่มสำราญ
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์* ของจินนี่ หลิน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นนวนิยายรักและเป็นนวนิยายสืบสวนสอบสวนของวรรณกรรมแปลจีน เรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์* รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายรักกับนวนิยายสืบสวนสอบสวนในวรรณกรรมแปลจีนเรื่องดังกล่าว

ผลการศึกษารูปได้ว่า นวนิยายแปลเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์* ของจินนี่ หลิน เป็นนวนิยายรักของชายหนุ่มและหญิงสาวที่ไม่อาจครองคู่อยู่ร่วมกันเพราะมีอุปสรรคทั้งชนชั้นทางสังคม จารีตประเพณี และลักษณะนิสัยของตัวละคร ในด้านความเป็นนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนพบว่า ผู้เขียนใช้กลวิธีทางวรรณกรรมเพื่อให้เกิดความตื่นเต้นเร้าใจอันได้แก่ การเปิดเรื่องด้วยการฆาตกรรม การสร้างเรื่องให้เกิดความเข้าใจที่ไขว้เขว เพื่อให้ตัวละครได้พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนเอง ในส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนิยายรักกับความเป็นนวนิยายสืบสวนสอบสวนในเรื่อง พบว่าการสืบสวนมีผลต่อเนื้อเรื่องทั้งหมด ทำให้ตัวละครได้ใช้ชีวิตร่วมกัน ร่วมทุกข์ร่วมสุขและพิสูจน์รักแท้ อีกทั้งการนำเรื่องสืบสวนมาใช้ เป็นการเพิ่มปมปัญหาให้แก่เนื้อเรื่อง เพื่อให้น่าติดตามและน่าสนใจใคร่รู้ตั้งแต่ต้นจนจบ

คำสำคัญ : วรรณกรรมแปลจีน, นวนิยายรัก, นวนิยายสืบสวนสอบสวน

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

นวนิยายแปลจีนเริ่มเข้ามาในประเทศไทยเป็นที่นิยมในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องได้แก่นวนิยายแนวกำลังภายในของจีนและนวนิยายแนวรัก นวนิยายรักผสมผสานนวนิยายกำลังภายใน จนกระทั่งปัจจุบันมีนวนิยายอีกแนวหนึ่งซึ่งกำลังเป็นที่กล่าวถึง ได้แก่ นวนิยายรักผสมผสานกับแนวสืบสวนสอบสวน กระแสของนวนิยายแนวรักและสืบสวนสอบสวนเป็นที่ชื่นชอบของนักอ่านไทยมากขึ้น มีผู้กล่าวถึงนวนิยายแนวรักและสืบสวนสอบสวนรวมทั้งขอให้ช่วยแนะนำนวนิยายแนวดังกล่าว

“ตอนนี้ติดนิยายสืบสวนเบาๆ สนุกๆ อยู่คะนิยายเล่มเดียวจบ

Mr.Perfect (ยอดชายในฝัน) Veil of night (ยังไม่มีแปลไทย รอไม่ไหวเลยซื้อภาษาอังกฤษมาอ่านแล้ว)

After the night (หัวใจที่ใฝ่รัก)

ทั้งหมดเป็นนิยายของ Linda Howard แนว romantic suspense เลยมีฉากโรแมนติกบ้าง

ของลินดาเราก็ซื้อมาหลายเรื่องเหมือนกันคะ แต่ที่ยกตัวอย่างนี้คือ ที่อ่านแล้วชอบ สนุก) ”

(<https://pantip.com/topic/33123232>)

“เป็นคนชอบอ่านนิยาย Romantic Suspense มากถึงมากที่สุดเลยคะนิยายของ

ลินดา โฮเวิร์ด , นอร์่า โรเบิร์ต และ แซนดรา บราวน์ เราน่าจะมีครบทุกเล่ม

อ่านสนุกมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไปตามพล็อตเรื่องคะ

ถ้าไม่ชอบฉากหรือหาวมากนัก แนะนำของ แซนดรา บราวน์คะ ไม่ใช่ว่าในเรื่องจะไม่มีเลยนะคะ

เพราะยังใ้ๆ มันก็คือ นิยายโรแมนติก ฉากหรือวาก็ต้องมีบ้าง เพียงแต่ว่า พอมา

แปลกับ สนพ.แพรว ฉากนี้ก็จะถูกตัดทอนลงไป คือไม่แปลหรือบรรยายละเอียดมากนักคะ“

(<https://pantip.com/topic/3380355>)

การที่นวนิยายแนวรักผสมผสานกับแนวสืบสวนสอบสวนเป็นที่นิยมเนื่องมาจาก นอกจากจะทำให้ผู้อ่านซาบซึ้งกับความรักของชายหนุ่มหญิงสาวแล้ว ยังกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกอีกแบบหนึ่งคือ สนใจใคร่รู้ว่าเหตุการณ์ดำเนินไปเช่นใดและใครคือฆาตกรตัวจริง

ในบรรดานวนิยายแปลจีนที่เป็นแนวรักผสมผสานกับแนวสืบสวนสอบสวน เรื่องที่น่าสนใจเรื่องหนึ่งคือนวนิยายแปลจีนเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์* ของจินนี่ หลิน ผู้แปลคือวรินทร์ วารีนุกูล จินนี่ หลิน เป็นนักเขียนเชื้อชาติจีนแต่ใช้ชีวิตอยู่ที่สหรัฐอเมริกาแล้วคือเธอเติบโตและใช้ชีวิตในลอส

แองเจิลลิส จินนี่ หลินชื่นชมในเรื่องราวแฟนตาซีของตะวันตกและเรื่องราวการผจญภัยของชาวตะวันตก เมื่อจินนี่ หลินได้เริ่มเขียนนวนิยายเป็นครั้งแรกช่วงที่ทำงานเป็นอาจารย์สอนวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ทางตอนใต้ของลอสแองเจิลลิส เธอใช้ความพยายามมากกว่า 4 ปีเพื่อเขียนนิยายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของจีนปี 2009 นวนิยายที่เขียนได้รับรางวัล Golden Heart ได้แก่ Butterfly Swords sold to Harlequin & Boon สาขานิยาย โรมานซ์อิงประวัติศาสตร์ในปี 2009 หลังจากนั้นจินนี่ หลินจึงย้ายไปอยู่ที่รัฐหลุยส์เซียน่า นอกจากนี้ยังมีที่จินนี่หลินเขียนขึ้นคือ นวนิยายแนวประวัติศาสตร์จีน โรแมนติกผสมแนวสืบสวนสอบสวนนวนิยายอีกมากมาย

1. The Taming of Mei Lin (Tang Dynasty) (2010)
2. An Illicit Temptation (Tang Dynasty) (2012)
3. The Jade Temptress (2013)
4. The Lotus Palace (2013)
5. The Swords Dancer (Tang Dynasty) (2013)
6. A Dancer with Danger (Tang Dynasty) (2015)

เนื้อหาของนิยายส่วนใหญ่จะอิงกับประวัติศาสตร์ของจีนในแต่ละยุคสมัย เนื่องจากจินนี่ หลิน เป็นคนที่ชื่นชอบในวัฒนธรรมจีน อีกทั้งมุมมองความรักที่จินนี่ หลินถ่ายทอดผ่านตัวละครชวนให้ผู้อ่านติดตามและคล้อยตามคือเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์* เป็นนวนิยายที่จินนี่ หลินเขียนขึ้น โดยเนื้อหาจะมีเนื้อเรื่องปมคดีสืบสวนเข้ามาเกี่ยวข้องผสมผสานเข้ากับความรักอย่างลงตัวสามารถนำวัฒนธรรมจีนเข้ามาผสมผสานความเป็นนวนิยายโรแมนติกได้อย่างลงตัวทั้งยังมีคดีสืบสวนสอบสวนเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยมีผู้ชื่นชมนวนิยายของจินนี่ หลิน ต่างๆ เช่น

บทความที่ตีพิมพ์ใน **Publishers Weekly** กล่าวว่า “จินนี่ หลิน ได้ย่อนอดีตไปสู่สมัยราชวงศ์ถังเพื่อบอกเล่าเรื่องราวที่อัดแน่นไปด้วยอารมณ์อันละเอียดอ่อน” (: ปกหลัง)

บทความที่ตีพิมพ์ใน **Romantic Times Book Reviews** กล่าวว่า “จินนี่ หลินได้แสดงความสามารถในการสร้างสรรค์สร้างเรื่องราวลึกลับซับซ้อนที่เกิดขึ้นภายในย่านผิงคังได้อย่างกระชับรัดกุมไม่ซ้ำแบบใคร” (*บุปผาซ่อนจันทร์* : ปกหลัง)

บทความที่ตีพิมพ์ใน **Library Journal** กล่าวว่า “ราชวงศ์ถังและย่านเรจรมย์อันเร้นลับแห่งเมืองฉางอันกลับมา ยิ่งใหญ่และคึกคักในเรื่องราวที่มีเสน่ห์น่าหลงใหล” (*บุปผาซ่อนจันทร์* : ปกหลัง)

ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษานวนิยายเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์* โดยมุ่งไปที่ความเป็นนวนิยายรักและนวนิยายสืบสวนสอบสวน เนื่องจากนวนิยายเรื่องนี้สามารถผสมผสานความเป็นนวนิยายรักและความเป็นนวนิยายสืบสวนสอบสวนอย่างลงตัว อีกทั้งยังเป็นกรณีศึกษานวนิยายจีนที่แปลเป็นไทยและกำลังอยู่ในสมัยนิยมว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรบ้าง

2. จุดประสงค์ของการศึกษา

- 2.1. เพื่อศึกษาความเป็นนวนิยายรักในวรรณกรรมแปลจีน เรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์*
- 2.2 เพื่อศึกษาความเป็นนวนิยายสืบสวนสอบสวนในวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์*
- 2.3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายรักและสืบสวนสอบสวนในวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์*

3. สมมติฐานการศึกษา

นวนิยายแปลจีนเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์* ของจินนี่ หลิน ได้รวมความเป็นนวนิยายรักโรแมนติกและนวนิยายสืบสวนสอบสวนเข้ามาผสมผสานกันอย่างลงตัว ในนวนิยายเรื่องเดียว

4. ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาจากวรรณกรรมแปลเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์* ของจินนี่ หลิน แปลโดยวรินทร์ วารีนุกูล จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์อรุณ ปีพ.ศ. 2558

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยายโรแมนติก หมายถึง นิยายที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นแกนกลางของเรื่อง จะเน้นความรู้สึกของตัวละครเป็นสำคัญและนิยายแนวนี้เป็นที่นิยมมากในตลาดและพลอตเกี่ยวกับความรักนั้นก็เกือบจะแทรกเข้าไปในนิยายทุกประเภท (กอบกุล อิงคุทานนท์. ม.ป.ป. : 111)

นิยายแนวสืบสวน หมายถึง นวนิยายเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือฆาตกรรมที่ถูกคลี่คลายคดีด้วยการสืบสวนของนักสืบ เนื้อเรื่องมักจะมีลึกลับซึ่งตัวเอกที่เป็นนักสืบจะต้องคลี่คลายคดี จากร่องรอยหรือเงื่อนงำที่มีอยู่ตลอดจนมีความเชี่ยวชาญเป็นส่วนสำคัญของอาชญาวิทยา (กอบกุล อิงคุทานนท์. ม.ป.ป. : 30)

นิยายแนวรักและสืบสวนสอบสวน หมายถึงนวนิยายที่เกี่ยวข้องกับตัวละครเอกหญิงและชายซึ่งพยายามขจัดความขัดแย้งต่างๆในเรื่องเพื่อให้ได้มาซึ่งความรักที่สมหวังกับโครงเรื่องระทึกขวัญที่มีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นและจบลงไปแล้วเป็นจุดเริ่มต้นให้ตัวละครเอกเข้าไปเสี่ยงชีวิต เพื่อสืบคดีและ

คลี่คลายความลับนั้น ทั้งนี้โครงสร้างของวรรณกรรมสองประเภทที่กล่าวมาจะต้องมีบทบาทต่อการพัฒนาเรื่องทั้งหมดร่วมกันนับตั้งแต่เปิดเรื่องจนกระทั่งจบเรื่องและส่งผลต่อกันไม่สามารถแยกโครงสร้างเรื่องออกจากกันได้เพราะต่างทำงานร่วมกันในฐานะโครงเรื่องหลักของนวนิยาย (สิขรินทร์ สนิทชน. 2557 : 207)

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษานี้จะทำให้เข้าใจระสนิยมการอ่านของคนรุ่นใหม่ต่อวรรณกรรมแปลจีน อีกทั้งยังเข้าใจศิลปะการสร้างแนวเรื่องของวรรณกรรมแปลจีนอันเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นวนิยายประเภทนี้เป็นที่นิยมในหมู่ผู้อ่านชาวไทย

7. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายรัก

สุพรรณิ วราทร (2519 :14) นิยามนวนิยายรัก ไว้ว่าหมายถึงนวนิยายที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความรักระหว่างชายกับหญิง มีสาวแนวคือ นวนิยายรักเบาสมอง นวนิยายรักสุขและนวนิยายรักโศก

นิชนันท์ พานิชพงศ์ (2548 :19-20) นิยามนวนิยายโรมานซ์ ไว้ว่า เป็นนวนิยายที่มีเนื้อหาเป็นเรื่องราวความรักที่น่าซาบซึ้งประทับใจของชายและหญิงนั้น โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะต้องจบลงด้วยความสุขสมหวัง หรือตัวละครฝ่ายใดต้องได้รับความรักที่ไร้เงื่อนไขเป็นการตอบแทนความดีงาม การจบเรื่องเช่นนี้มักหมายถึงการได้ครอบคู่อยู่ร่วมกันระหว่างพระเอกนางเอก

ศุภร จารุจรณ (2541) ศึกษาเรื่อง “ลักษณะแบบฉบับของตัวละครในนวนิยายพาฝันระหว่างพุทธศักราช 2480-2516” ผลการวิจัยสรุปได้ว่าตัวละครเอกทั้งชายและหญิงมีลักษณะเชิงอุดมคติของไทยคือมีทั้งรูปสมบัติ คุณสมบัติและทรัพย์สมบัติ ส่วนตัวละครรองทั้งหญิงและชายมีลักษณะตามอุดมคติเช่นกันแต่จะด้อยกว่าตัวละครเอก สำหรับกลวิธีการสร้างตัวละครพบว่า นิยมสร้างปมขัดแย้งจากสถานภาพของตัวละครเอกและใช้กลวิธีการสร้างตัวละครแบบแบน คือมีลักษณะที่คงที่นอกจากนี้ยังพบว่าสภาพของสังคมส่งผลต่อการสร้างตัวละครให้เป็นแบบฉบับอีกด้วย

ธัญจุฑา คำแหง (2557) ได้ศึกษาเรื่อง “ผู้รัก รักซ้อน ในนวนิยายของเอะกุนิเคะโอะริวึเครา ะห์ความสัมพันธ์นอกกรอบอุดมคติในนวนิยายร่วมสมัย” ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ของตัวละครเอกในนวนิยายที่เลือกศึกษามีรูปแบบที่ผิดไปจากกรอบอุดมคติของความรักอันเชื่อมโยงกับคตินิยมสมัยใหม่ กล่าวคือ ตัวละครเอกไม่ได้ดำเนินความสัมพันธ์แบบคู่ครองคนเดียว แต่กลับดำเนินความสัมพันธ์ที่เป็นรักซ้อนหรือเกี่ยวข้องกับผู้ที่ไม่ใช่คู่ครองของตนเอง อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์อันขัดกับกรอบอุดมคตินี้กลับนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีเนื้อเรื่องดังนี้แสดงถึงข้อคิดเห็นที่ไม่ตอบรับกับคตินิยมแบบสมัยใหม่แต่ได้สะท้อนอิทธิพลของกระแสแนวคิดจากสังคมร่วมสมัยซึ่งไม่มุ่งมองหาลักษณะของอุดมคติหรือจำกัดมาตรฐานความถูกต้องดีงามอันเป็นสากล

ปิยะธิดา เกตุชาติ และวรรณพร พงษ์เพ็ง (2560) เขียนบทความเรื่อง “ภาพแทนผู้หญิงในวรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้ใหญ่” ผลการวิจัยสรุปได้ว่า วรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้ใหญ่ แสดงให้เห็น กระบวนการประกอบสร้างภาพแทนความเป็นผู้หญิง ตามจารีตนิยมที่สังคมกำหนดเพื่อเอื้อให้ผู้ชายเป็นฝ่ายกำหนดคุณค่าของผู้หญิง การประกอบสร้างภาพแทนดังกล่าวเป็นสิ่งที่ “ยอมรับได้” ในกลุ่มผู้อ่านหญิงวัยรุ่นตอนปลายเพราะแนวเรื่องประเภทนี้ตอบสนองการเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงในมิติกามารมณ์และตอบสนองอารมณ์ “รักโรแมนติก” หรือ “รักแบบพาฝัน” ในช่วงวัย ดังกล่าว

7.2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแนวสืบสวน

7.2.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน

กอบกุล อิงคุทานนท์ (ม.ป.ป :30) ได้กล่าวถึงวรรณกรรมนักสืบและอาชญาวิทยาไว้ว่า วรรณกรรมนักสืบและอาชญาวิทยา (Detective and Mystery story) เป็นประเภทหนึ่งของนวนิยาย และเรื่องสั้นซึ่งมักเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือฆาตกรรมที่ถูกคลี่คลายคดีด้วยการสืบสวนของนักสืบ เนื้อเรื่องมักจะลึกลับ ซึ่งตัวเอกที่เป็นนักสืบจะต้องคลี่คลายคดี จากร่องรอยหรือเงื่อนงำที่มีอยู่และแกะรอยเพื่อแก้ปมคดีซึ่งเรื่องราวเช่นนี้เป็นที่ยอมรับกันว่าตรงตามเรื่องนักสืบ แม้ว่าในทางปฏิบัติอาจมีหลากหลาย เช่น การฆาตกรรมนักสืบหรือฆาตกรรมฆาตกรรมคลี่คลายเงื่อนปมร่องรอยตั้งแต่ต้น ซึ่งจะทำให้กลายเป็นรูปอาชญาวิทยาไป โดยมีความลึกลับที่ต้องหาร่องรอยเอาเอง เนื้อเรื่องลึกลับที่ต้องสืบสาวร่องรอยให้ได้ ตลอดจนมีความเขย่าขวัญเป็นส่วนสำคัญของอาชญาวิทยาและมักเป็นเรื่องเกี่ยวกับนักสอดแนม การล้วงความลับทางทหาร หรือการถูกตามล่าซึ่งไม่จำเป็นว่าจะต้องมีนักสืบเป็นตัวเอกเสมอไป

วนิดา บำรุงไทย (2544) ให้คำจำกัดความนิยายสืบสวนไว้ว่า นวนิยายสืบสวน เป็นนวนิยายที่มีเนื้อหาสำคัญเกี่ยวกับความพยายามของผู้เชี่ยวชาญในการสืบสวน เช่น ตำรวจ นักสืบ ทั้งที่เป็นนักสืบอาชีพและนักสืบเชลยศึกดีที่จะคลี่คลายปมคดีอาชญากรรมเพื่อสืบหาตัวอาชญากร และโดยเห็นผลที่เรื่องเกี่ยวกับอาชญากรรมนี้เอง บางทีจึงจัดรวมเข้ากับนวนิยายที่เรียกว่าอาชญาวิทยาหรือ นวนิยายอาชญากรรม

7.2.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายสืบสวนสอบสวน

7.2.2.1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายสืบสวนสอบสวนของไทย

ปาริฉัตร ภูพันธ์ (2553) ศึกษาเรื่อง “อาชญาวิทยาไทย พ.ศ. 2541-2550” ผลวิจัยสรุปได้ว่าอาชญาวิทยาไทยในปัจจุบันนี้มีลักษณะที่น่าสนใจและพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นจากอดีต ทั้งในด้านของการฆาตกรรมที่มีการใช้วิธีการที่ซับซ้อนในการก่อคดีและการปกปิดความลับรวมถึงหลักฐานต่าง ๆ ได้อย่างแนบเนียนจนทำให้เกิดการไขว้เขวในตัวคนร้าย การสืบหาความจริงนั้นมียุทธศาสตร์ที่สมจริงทั้ง

การสืบจากข้อมูลหลักฐาน จากศพโดยอาศัยกระบวนการทางการแพทย์และศาสตร์ที่เป็นความรู้ต่าง ๆ เข้ามามีส่วนช่วยในการสืบคดี อีกทั้งยังมีการใช้พลังพิเศษหรือสิ่งที่เหนือธรรมชาติ เช่น ญาณ เข้ามามีส่วนในการดำเนินเรื่องเพื่อสร้างความตื่นเต้นและน่าติดตามมากขึ้น มีการแทรกเรื่องราวความรักและปมปัญหาต่างๆ ของตัวละครอันเป็นการทำให้ผู้อ่านสนุกสนานไปพร้อมๆ กับการเอาใจช่วยตัวละครเอกและทราบความจริงไปพร้อมกับตัวละครเอกว่าใครคือคนร้าย อีกทั้งยังมีการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาสังคม เช่น ปัญหาสิทธิสตรี การแย่งชิงมรดก เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการแสดงให้เห็นถึงสภาพจิตใจของคนในสังคมที่มีความเสื่อมทรามและมีความผิดปกติทางจิตใจจนสามารถก่อคดีฆาตกรรมเพื่อผลประโยชน์ของตน เพื่อแก้แค้นหรือแม้แต่ระบายความคับข้องใจที่สะสม การสร้างตัวละครนั้นมีพัฒนาการจากอาชญากรในยุคแรกเป็นอย่างมากทั้งในเรื่องของความสมจริง ในตัวละครที่มีการแสดงลักษณะนิสัยทั้งในด้านบวกและลบ มีความซับซ้อนทางด้านจิตใจและการแสดงออก

อาชญากรไทยช่วงพ.ศ. 2541-2550 มี 2 ลักษณะคือ อาชญากรที่มุ่งเน้นไปในการก่อคดีฆาตกรรม การสืบหาความจริงของคดีนั้น ๆ และอาชญากรที่ผสมผสานระหว่างคดีฆาตกรรมกับเรื่องราวความรักของตัวละคร อาชญากรไทยพ.ศ. 2541-2550 จึงไม่ใช่ อาชญากรแท้ ๆ หากแต่มีส่วนผสมผสานระหว่างอาชญากรและนวนิยายรักพาฝัน

7.2.2.2.งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายสืบสวนสอบสวนของต่างประเทศ

อังคณา สุขวิเศษ (2544) ศึกษาเรื่อง “นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน: อิทธิพลของชุดเซอร์ลอคโฮล์มส์ที่มีต่อชุดปัวโรต์และนิทานทองอิน” ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนแบบคลาสสิก เป็นนวนิยายแนวสืบสวนในยุคแรกๆ ที่ได้รับความนิยม นวนิยายประเภทนี้เป็นนวนิยายที่มีเรื่องเกี่ยวกับการสืบสวนคดีต่างๆ ส่วนใหญ่จะเป็นคดีฆาตกรรม ที่ต้องมีการพิสูจน์และหาหลักฐานประกอบกับการใช้ความสังเกตและไหวพริบของนักสืบรวมทั้งการใช้ความรู้ในด้านจิตวิเคราะห์ เพื่อพิจารณาหาแรงจูงใจของคนร้าย นวนิยายประเภทนี้สร้างความสงสัยให้แก่ผู้อ่านด้วยความลึกลับและปมปริศนา ในที่สุดนักสืบซึ่งเป็นตัวละครเอกก็สามารถจับตัวคนร้ายและคลี่คลายความลึกลับได้ สาเหตุที่มีผู้นิยมอ่านวรรณกรรมประเภทนี้เป็นเพราะนวนิยายแนวสืบสวนจัดอยู่ในวรรณกรรมหลักหนึ่งประเภทหนึ่ง ทำให้ผู้อ่านสนใจที่จะติดตามเรื่องราวสนุกสนานลึกลับ น่าตื่นเต้นที่ไม่สามารถพบได้ในชีวิตจริง เพื่อหลีกเลี่ยงออกจากสภาพความจำเจในชีวิตประจำวัน

นันทกา สุธรรมประเสริฐ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ขนบในนวนิยายเรื่อง “คินดะอิจิยะ ยอดนักสืบ” สู่ความแปลกใหม่ในหนังสือการ์ตูน ชุด “คินดะอิจิกับคดีฆาตกรรมปริศนา” ผลการวิจัยสรุปได้ว่า พบว่าตัวบททั้งสองมีการใช้ขนบหรือจารีตแบบเดิมของรูปแบบเรื่องสืบสวนสอบสวน

สวนเอาไว้ว คือ ตัวร้ายก็ยังคงเป็นตัวละครที่ผู้อ่านคาดไม่ถึงถึงแก่นของเรื่องที่เป็นเรื่องของการ์ไซปริตนาฆาตกรรมที่มีฉากคดีได้มีแต่เพียงคดีอะจิเท่านั้นที่สามารถแก้ไซปริตนาได้ ด้านเค้าโครงเรื่องเป็นการเอาตำนานต่างๆ ของสถานที่มาผูกกับเรื่องราวฆาตกรรม ซึ่งถือเป็นการนำเอาชนบประเพณีความเชื่อในสังคมญี่ปุ่นมาใส่ในนิยาย จนกลายเป็นชนบของนิยายสืบสวนของสวนแบบญี่ปุ่นซึ่งภาคการตูนก็ยังคงใช้ชนบดังกล่าวอยู่ และได้เพิ่มตำนานหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศมาใช้สร้างเรื่องอีกด้วย

กานต์ธิดา ขยันการนาวิ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาสังคมและความ วิตกกังวล ในอาชญาวิทยาร่วมสมัยของกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย” ผลการวิจัยสรุปได้ว่า อาชญาวิทยานับว่าเป็นวรรณกรรมที่ได้รับความสนใจจากคนจำนวนมากและกลายมาเป็นวัฒนธรรมกระแสหลัก การบรรยายฉากท้องเรื่องและสภาพแวดล้อมตามจริงทำให้อาชญาวิทยาสามารถเชื่อมโยงและเข้าถึงผู้อ่านได้ง่าย นอกจากนี้อาชญาวิทยายังมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยและสภาพสังคมในขณะนั้น ดังนั้นหากมองลึกลงไปแล้วผู้อ่านจะสามารถสังเกตเห็นความหวาดกลัว ความวิตกกังวลและปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละสภาพสังคมสะท้อนอยู่ในอาชญาวิทยาของประเทศนั้นได้ การศึกษาอาชญาวิทยาร่วมสมัยของกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวียกำลังได้รับความนิยมอย่างมากจากนักอ่านอาชญาวิทยาทั่วโลกมากขึ้นให้เห็นความสำคัญของวรรณกรรมประเภทนี้นอกจากมีรูปแบบเนื้อหาที่น่าตื่นเต้นและน่าติดตามแล้ว ยังสามารถทำหน้าที่เปิดเผยปัญหาและสะท้อนความวิตกกังวลของผู้คนไม่ว่าจะในยุคสมัยใดก็ตาม

วรานันท์ วรพัฒนานนท์ (2558) ศึกษาเรื่อง “ผู้หญิงภายใต้ระบบทุนนิยมในอาชญาวิทยญี่ปุ่นร่วมสมัย” ผลการวิจัยสรุปได้ว่า อาชญาวิทยญี่ปุ่นจำนวนมากมักดำเนินเรื่องโดยให้ตัวละครเอกเป็นเพศชายที่มีลักษณะเข้มแข็งเด็ดเดี่ยว ฉลาดหลักแหลมในการแก้ไขปัญหา เช่น อาเคจิ โคโกโร่ (Akechi Kogoro) ตัวละครนักสืบชายที่เอโดงาวะ รัมโป สร้างขึ้นโดยได้รับอิทธิพลมาจากนักสืบเชอร์ล็อกโฮมส์แต่ในทางตรงกันข้ามตัวละครหญิงที่ปรากฏในอาชญาวิทยกลับมีบทบาทและความสำคัญน้อยมากเมื่อเทียบกับตัวละครชาย ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นผลมาจากมายาคติของสังคมในขณะนั้นที่มองว่าผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนโยน ละเอียดอ่อน และเปราะบาง ลักษณะดังกล่าวไม่เหมาะสมกับการสวมบทบาทที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงหรือพฤติกรรมที่ออกนอกกลุ่มนอกทางได้ จนกระทั่งในทศวรรษที่ 1990 เป็นต้นมาปรากฏการณ์ใหม่ได้ถือกำเนิดขึ้นในวงการอาชญาวิทยญี่ปุ่น เนื่องจากผู้หญิงเริ่มเข้ามามีบทบาทในอาชญาวิทยมากขึ้นทั้งในฐานะนักเขียนและตัวละครหลัก บทบาทและภาพลักษณ์ของผู้หญิงในอาชญาวิทยที่มักถูกเสนอผ่านการเป็นวัตถุทางเพศเหยื่อผู้ถูกกระทำ ผู้รอคอยการช่วยเหลือจากตัวละครชายหรือผู้ช่วยคลี่คลายจึงค่อยๆ หลุดลงไปพร้อมกับการผลิตาชญาวิทยในช่วงดังกล่าว

อาชญาวิทยาที่หันมาเน้นบทบาทและความสำคัญของผู้หญิงไม่เพียงสร้างความน่าสนใจจากความซับซ้อนของปมปริศนา ควบคู่ไปกับการสะท้อนให้เห็นความยุ่งเหยิง ไร้ระเบียบที่เกิดขึ้นภายในสังคมโดยทั่วไป แต่ยังเผยให้เห็นประเด็นทางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิง โดยให้ความสนใจต่อบรรทัดฐาน ระเบียบแบบแผน หรือสถานะทางสังคมที่พวกเธอมองว่าไม่เป็นธรรมหรืออาจเป็นภัยต่อตนเอง

สุทัตตา พาหุมนโต (2560) ศึกษาเรื่อง “ตัวละครหญิงกับปิตาธิปไตยใน นวนิยายสืบสวนสอบสวนร่วมสมัยของอเมริกา” ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นวนิยายสืบสวนสอบสวนเป็นนวนิยายประเภทหนึ่งได้รับความนิยมจากผู้อ่านมาเป็นเวลานาน เพราะมีการสร้างปมปัญหาที่ช่วยกระตุ้นความคิดและการสร้างเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้อ่านลุ้นระทึกไปพร้อมกับตัวละคร ซึ่งนวนิยายสืบสวนสอบสวนในแต่ละยุคสมัยก็จะมี การนำเสนอที่แตกต่างกันออกไป แต่สิ่งที่มักปรากฏอยู่ในงานคือการนำเสนอภาพของตัวละครชายที่มีอำนาจเหนือกว่าตัวละครหญิง สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นภาพสะท้อนของความแตกต่างทางเพศสภาพที่เกิดขึ้นในสังคมปิตาธิปไตย อย่างไรก็ตามภายใต้ภาพของเหยื่อความรุนแรงกลับพบว่าผู้หญิงเริ่มที่จะต่อรองด้วยการเป็นผู้กระทำมากขึ้น ทั้งในฐานะอาชญากรผู้กระทำความรุนแรงและในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมาย โดยความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้อาจเกิดขึ้นจากการให้ความสำคัญกับเรื่องราวของผู้หญิงจนนำไปสู่การตระหนักถึงปัญหารุนแรงที่ก่อขึ้นโดยผู้หญิง ตลอดจนการเปิดโอกาสให้กับผู้หญิงได้มีพื้นที่ในสังคมเฉกเช่นผู้ชายมากขึ้น

8.3.งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแนวผสมผสานระหว่างความรักและสืบสวนสอบสวน

เพ็ญวิษา วัฒนปรีชานนท์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง “กลวิธีการประพันธ์ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตร” ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรทุกเรื่อง ปรากฏปมปัญหาสำคัญในเรื่องคดีอาชญากรรมและเรื่องความรักของหนุ่มสาวดำเนินคู่ขนานกันไปตลอดทั้งเรื่องนอกจากนั้นบางเรื่องยังปรากฏปมปัญหาเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวและการงานบ้าง ส่วนการผสมผสานแนวรักและแนวสืบสวนสอบสวนเข้าด้วยกันนั้น นับเป็นลักษณะเด่นในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตร ทั้งนี้เนื่องจากเรื่องของความรักนับเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านเรื่องหนึ่ง ทำให้ ผู้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมไปกับทั้งเรื่องคดีอาชญากรรมและความรักและยังเป็นการช่วยผ่อนคลายให้เรื่องอาชญากรรมที่ดูโหดร้าย น่ากลัว และรุนแรงนั้นให้ดูเบาลงในขณะที่กึ่งฉัตรเปิดประเด็นของอาชญากรรมเข้ามาเป็นปมปัญหาสำคัญในตอนเริ่มต้นเรื่อง ก็ได้นำเสนอตัวละครเอกฝ่ายชายและฝ่ายหญิงเข้าไปดำเนินการสืบค้นข้อมูลร่วมกัน ในระหว่างสืบค้นคดี ตัวละครก็พัฒนาความรักระหว่างกันขึ้นมา ครั้นเมื่อปมปัญหาทางอาชญากรรมคลี่คลายลงเรื่องราวเกี่ยวกับความรักก็ดำเนินไปสู่ความ

สมหวังในเวลาไล่เรี่ยกัน วิธีดังกล่าวนับเป็นการผสมผสานเนื้อหาเกี่ยวกับความรักของตัวละครกับการสืบสวนสอบสวน ทำให้เกิดเอกภาพของเนื้อเรื่องได้อย่างกลมกลืนแนบเนียน

สิขรินทร์ สนิทชน (2557) ได้ศึกษาเรื่อง นวนิยายแนว Romantic Suspense ของไทย ผลวิจัยสรุปได้ว่า การศึกษาในประเด็นลักษณะของวรรณกรรมอาชญากรรมหรือให้คำจำกัดความได้ว่า นวนิยาย Romantic Suspense คืองานเขียนที่ประกอบด้วยโครงสร้างของเรื่องโรมาเนส อั่นกล่าวถึงตัวละครเอกหญิงและชายซึ่งพยายามขจัดความขัดแย้งต่างๆในเรื่อง เพื่อให้ได้มาซึ่งความรักที่สุขสมหวังตามอุดมคติ กับโครงสร้างของเรื่องระทึกขวัญที่มีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นและจบลงไปแล้วเป็นจุดเริ่มต้นให้ตัวละครเอกเข้าไปเสี่ยงชีวิต เพื่อสืบค้นและคลี่คลายความลับนั้น ทั้งนี้ โครงสร้างของวรรณกรรมทั้งสองประเภทที่กล่าวมาจะต้องมีบทบาทต่อการพัฒนาเรื่องทั้งหมดร่วมกันนับแต่เปิดเรื่องจนกระทั่งจบเรื่องและต้องส่งผลต่อกันและกันจนไม่สามารถแยกโครงเรื่องออกจากกันได้เพราะต่างทำงานร่วมกันในฐานะโครงเรื่องหลักของนวนิยาย

ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดและการทบทวนผลงานวิจัยเหล่านี้ไปเป็นแนวทางศึกษานวนิยายเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์*

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1.เนื้อเรื่องย่อนวนิยายเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์*

เยวอิงสาวรับใช้ที่มีใบหน้าเป็นตำหนิปานแดงตั้งแต่เกิดเป็นผู้หญิงที่มีฐานะต่ำต้อยทำหน้าที่รับใช้นางศนิกาชื่อ หมิงยวี เยวอิงได้พบกับชายหนุ่มจากตระกูลขุนนางชื่อไปหวง ไปหวงมาหอดอกบัวเพื่อโต้บทโคลงเกี่ยวพาราสิหมิงยวีเป็นประจำ จนกระทั่งไปหวงได้เจอเยวอิงจึงหลงรักและเริ่มให้ความสนใจนางจนหมิงยวีจับได้ เยวอิงที่รู้สถานะของตนเองที่เป็นเพียงสาวรับใช้ จึงคิดว่าไปหวงเพียงแค่อยกมือตนเองเท่านั้นเอง แต่ทว่าเมื่อเกิดการฆาตกรรมขึ้น กับนางศนิกาคนหนึ่งนามว่า สุธลาน นางศนิกาคนนี้ไปหวงเคยพัวพันอยู่ด้วยและในคืนเกิดเหตุไปหวงเป็นคนสุดท้ายที่เห็นสุธลาน เยวอิงเชื่อในความบริสุทธิ์ของไปหวงจึงเข้ามาช่วยเหลือไปหวง จากการเข้ามาช่วยเหลือสืบสวนเรื่องราวของสุธลาน ทำให้ไปหวงชอบเยวอิงมากขึ้น วันหนึ่งหมิงยวีได้หายตัวทำให้หมิงยวีตกเป็นผู้ต้องสงสัยว่ามีส่วนในการตายของสุธลาน เยวอิงยิ่งต้องสืบหาความจริงโดยขอความช่วยเหลือจากไปหวงความใกล้ชิดและเผชิญปัญหาาร่วมกันทำให้ทั้งคู่เริ่มมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง แต่เนื่องจากชนชั้นที่ห่างไกลกันมากเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้การครองคู่อยู่ร่วมกันของทั้งสองคนเป็นจริงได้ยาก แต่การสืบคดีทำให้ทั้งสองพบเหตุการณ์ที่พัวพันเหตุการณ์การตายของสุธลานมากขึ้น ต่อมาทั้งคู่จึงสืบได้ว่าหมิงยวีไม่ได้หายตัวไปแต่หลบซ่อนจากพ่อค้าทาสที่มาตามล่าเนื่องจากหมิงยวีและสุธลานได้รับรู้เรื่องเกี่ยวกับขบวนการค้าทาส ต่อมาหมิงยวีได้รับความช่วยเหลือของไปหวงในการแก้ไขคดี จากอุปสรรคที่ฝ่าฟันมาร่วมกันทำให้เยวอิงรู้สึกซาบซึ้งประทับใจในความดีต่อไปหวงเพิ่มขึ้น แต่ความแตกต่างของชนชั้นทำให้ความรักและการแต่งงานเป็นไปได้ยากแต่ด้วยพยายามและความรักของไปหวงที่มีต่อเยวอิงและ

ความช่วยเหลือจากคนสนิทช่วยพิสูจน์ให้บิดามารดาเห็นว่าไปหวังรักเยว่อิงอย่างแท้จริง ในที่สุดทั้งคู่ก็ครองรักกัน

2.ความเป็นนวนิยายรักในเรื่อง บุปผาซ่อนจันทร์

เนื้อเรื่องย่อเป็นความรักระหว่างไปหวังและเยว่อิง ตัวละครเอกฝ่ายชายและฝ่ายหญิงที่ได้พบรักกัน แต่ด้วยชนชั้นทางสังคมทำให้ทั้งคู่ต้องพิสูจน์ความรักที่มีต่อกันรวมทั้งได้เข้าไปพัวพันกับคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นในด้านนวนิยายรักแล้วส่วนที่สำคัญที่สุดของนวนิยายแนวรักคือ ตัวละคร โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะตัวละครเอกฝ่ายชายและตัวละครเอกฝ่ายหญิงได้แก่ ไปหวังและเยว่อิง

2.1. การสร้างตัวละคร

ไปหวัง

เป็นตัวละครเอกของเรื่องเป็นชายหนุ่มที่เกิดในตระกูลขุนนาง ร่ำรวย ลักษณะภายนอกของไปหวังเป็นชายหนุ่มรูปร่างกำยำ หน้าตาหล่อเหลา กรามเป็นสัน หน้าผากเิกสูงซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความฉลาดเฉลียว เป็นตัวละครแสดงถึงผู้ชายในอุดมคติของคนในสมัยราชวงศ์ถัง ผู้ชายต้องมีลักษณะร่างสูงใหญ่ กำยำ สามารถปกป้องผู้หญิงได้ตามรูปแบบนวนิยายผู้เขียนได้นำชายในสมัยราชวงศ์ถังมาสร้างตัวละครไปหวังขึ้นมา ในด้านการแต่งกายแม้ว่าตนจะชอบแต่งตัวหรูหราเพื่อให้สมกับฐานะขุนนาง แต่เมื่อไม่ได้ออกไปประจําการหรือปฏิบัติหน้าที่ต่างๆไปหวังก็ยังคงใส่ชุดที่เรียบง่ายและใช้ชีวิตเรียบง่ายอยู่เสมอ นอกจากนี้ผู้เขียนได้เขียนบรรยายลักษณะตัวไปหวัง เห็นได้จากที่ผู้เขียนให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงบรรยายชมไปหวังไว้ว่า

ไปหวัง กับหมิงยวีจะเป็นคู่ที่เหมาะสมกันที่สุดอย่างแท้จริง เพราะเขาคือตัวอย่างของสุภาพบุรุษรูปงามสมชายชาติตรีอย่างแท้จริง ด้วยโหนกแก้มเด่นชัด แนวกรามคมชัด นัยน์ตาสีดำลับที่มีกสะท้อนต้องแสงเสมอ ขบรอยยิ้มแปลกๆที่ปรากฏเป็นนิจบนเรียวกปากให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เขามีหน้าผากเิกสูงซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ของความฉลาด

เขาถอดเสื้อผ้าเสร็จและสวมกางเกงต่างๆกับเสื้อคลุมตัวใหม่ ซึ่งคราวนี้เป็นชุดเรียบง่ายและเคร่งขรึมกว่าเดิมมาก เหมาะแก่การปรากฏตัวต่อหน้าครอบครัว ไม่มีความจำเป็นต้องอวดรวยในบ้านของตนเอง

เยว่อิงหันไปมองเขา ดวงตาปิด และสีหน้ายามหลับของเขาดูอ่อน
คลาย คิ้วเข้มล้อมเครื่องหน้า ขนตายาวหนา โหนกแก้มนูนสูง หล่อ
เหลว เรียกวางดงามด้วยซ้ำ

(บุปผาซ่อนจันทร์: 161)

ถึงแม้จะสวมเสื้อผ้าหุหรืออสังการ แต่เขาก็ใช้ชีวิตเรียบง่าย หมก
ตัวอยู่แต่ในห้องหนังสือและซื้ออาหารและของเครื่องใช้จากแผงค้า
ใกล้ๆเมื่อจำเป็น

(บุปผาซ่อนจันทร์: 202)

นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้บรรยายลักษณะการแต่งกายของไปหวงไว้ เห็นได้จากเนื้อเรื่องตอนที่
กลับจากย่านเริงรมย์เพื่อเข้าพบบิดาเพื่อพูดคุยเรื่องขอความช่วยเหลือสืบคดีของฮุยหลาน

ผู้เขียนได้เขียนตัวละครเอกฝ่ายชายไปหวงเป็นตัวละครที่มีหลายลักษณะ อุปนิสัยส่วนตัวของ
ไปหวง เป็นตัวละครที่แสดงถึงให้เห็นถึงความรักเดียวใจเดียว แม้ว่าไปหวงจะสามารถเลือกเจ้าสาวที่
มาจากชนชั้นขุนนางเหมือนตนได้ แต่ก็ยังเลือกที่จะรักสาวรับใช้นางคลินิก แม้เยว่อิงจะมีตำหนิบน
หน้าเป็นปานแดง หน้าตาไม่งดงามเท่าหมิงเยว่ แต่ไปหวงก็เลือกที่จะมองข้ามและมองจิตใจที่
งดงามของเยว่อิงเป็นสาเหตุให้ไปหวงตกหลุมรักเยว่อิงอย่างถอนตัวไม่ขึ้น นอกจากนี้ผู้เขียนยังกำ
หนดให้ ไปหวงยังเป็นตัวละครที่แสดงให้เห็นถึงคำสอนของ ขงจื้อได้เป็นอย่างดี เพราะเขาเป็นคนที่
เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำขอของบิดามารดาโดยตลอด เห็นได้จากเนื้อเรื่องตอนที่ ตนเองพยายาม
สอบบรรจุเป็นขุนนางตามคำขอของบิดามารดา เป็นคุณธรรมที่ดีตามแบบขงจื้อ คือกตัญญูต่อบิดา
มารดา และไปหวงก็ยังคงเป็นคนที่รักษาคำพูด ให้สัญญากับเยว่อิงไม่ว่าเช่นไรก็จะไถ่ตัวของเยว่อิง
ออกมาจากหอนางคลินิกให้ได้ ไปหวงจึงเป็นตัวละครในอุดมคติของผู้หญิงทั่วไป

แม้ว่าไปหวงจะดูเหมือนชายหนุ่มเสเพลแต่ตนเองก็พยายามสุดความสามารถเพื่อที่จะสอบ
บรรจุเป็นบัณฑิตให้ได้ตามความต้องการของบิดามารดา เห็นได้จากตอนที่ไปหวงคุยกับเยว่อิง เยว่อิง
สงสัยว่าทำไมห้องของไปหวงจึงมีหนังสือมากมายขนาดนี้ บนชั้นวางหนังสือมีฝุ่นมากมายแต่ทำไมบน
สันหนังสือกลับไม่มีฝุ่นเลย ไปหวงจึงกล่าวไปว่าบิดามารดาของตนต้องการให้ตนสอบผ่านบัณฑิตเสียที
เพื่อเป็นหน้าเป็นหน้าแก่วงศ์ตระกูล แม้ว่าไปหวงจะพยายามปกปิดไม่ให้เยว่อิงรู้ว่าตนเองขยันหมั่น
เพียรแค่ไหนแต่ก็ไม่สามารถปิดบังไว้ได้ ดังเช่น

ความเจ็บที่คงอยู่หลังจากนั้นช่างน่าอึดอัด นางหันมองชั้นหนังสือที่ตั้งพิงผนัง
“ข้าไม่เคยเห็นหนังสือมากมายขนาดนี้มาก่อน”

“ครอบครัวของข้ามีความใฝ่ฝันอยากให้ข้าละทิ้งวันเวลาแห่งการสำมะเลเทเมา
และผ่านการสอบขุนนางเสียที” เขาบอกจากเบื้องหลัง “ข้าควรเริ่มอ่านในสัปดาห์ข้างหน้า”

เขากำลึงโกหกหน้าตาย มีฝุ่นจับตามขอบชั้นหนังสือ แต่ไม่ใช่บนสันหนังสือหรือ
ม้วนกระดาษ นางอยากยื่นมือออกไปลูบหน้ากระดาษต่างๆราวกับตัวหนังสือเหล่านั้นจะ
บอกได้ว่าจริงๆแล้วไป หวง เป็นคนอย่างไรกันแน่

(บุปผาซ่อนจันทร์ : 131)

ผู้เขียนยังได้เขียนตัวละครไปหวงให้มีนิสัยที่แสดงถึงรักแท้ ไม่ว่าจะนางเอกจะหน้าตาเป็นเช่นไร
ไม่งดงามเท่ากับหมิงยวี แต่ไปหวงเลือกที่จะรักผู้หญิงสาวรับใช้ คือเยว่อิง ที่โดยมองที่จิตใจที่งดงาม
ของเยว่อิง เป็นสาเหตุที่ทำให้ไปหวงหลงรักเยว่อิง ผู้เขียนยังได้ให้ตัวละครไปหวงเป็นตัวบรรยายความ
รักที่ตนเองมีต่อเยว่อิงด้วยตนเอง เห็นได้จากเนื้อเรื่อง ตอนที่เยว่อิงมาพบไปหวง เพียงเพื่อต้องการ
การพูดคุยและเห็นหน้าไปหวง เยว่อิงรู้ตัวว่าไม่สามารถเป็นภรรยาไปหวงได้ เพราะไปหวงถูกคลุมถุงชน
แต่ไปหวงได้ตัดสินใจแล้ว ไม่ว่าจะอย่างไรก็จะแต่งงานกับเยว่อิง แม้ว่าจะมีฐานะและคำสั่งบิดาเป็น
อุปสรรค ไปหวงเลือกที่จะรักเยว่อิงแม้ว่าตนเองจะต้องหลบหนีออกไปจากตระกูลก็ตามแต่เยว่อิงได้
ห้ามเอาไว้

“ตอนข้าไปขอความช่วยเหลือจากพ่อเรื่องคดีหมิงยวี เราคุยกันเรื่องอื่นด้วย”

ลำคอเขาตีบตันรอบคำพูดต่อไป “ข้าพูดเรื่องของเรา”

“ข้าบอกท่านพ่อว่าอยากแต่งงานกับเจ้าเป็นภรรยา”

นางเปลือยเปล่าตั้งแต่หัวจรดเท้า ให้ภาพที่สวยงามมากเหลือเกินขณะที่
นางก้มมองเขาด้วยความอัศจรรย์ใจ

“ท่านก็รู้นั่นเป็นไปไม่ได้”

“แต่มันคือความจริง มันคือสิ่งที่ข้าต้องการอยู่ในนี้” เขาตบหน้าอกตนเอง

“ท่านพ่อข้าบอกว่าจะตัดข้าออกจากตระกูลถ้าข้ายื่นกรานที่จะแต่งงานกับเจ้าให้ได้”

(บุปผาซ่อนจันทร์ : 301)

แม้จะมีลักษณะนิสัยด้านที่ดีไปหวงก็ยังมีอุปนิสัยด้านลบของไปหวง คือ ดิตการพนัน เขาเคยเล่นพนันในบ่อนจนเป็นหนี้จำนวนมาก แต่บิดาของไปหวงได้ ช่วยเหลือและสั่งลงโทษไปหวง แม้ว่าไปหวงจะห่างเหินกับการพนัน มารยะหนึ่งแล้ว แต่สุดท้ายไปหวงก็ยังคงเข้าไปเล่นการพนันดังเดิม แต่สามารถควบคุมตนเองได้ ดังจะเห็นได้จากเนื้อเรื่องตอนที่ ไปหวงกำลังสืบหาเรื่องคดีสูญหลาน ยังมีเรื่องเยวอิงให้หนักใจ ทำให้ในใจของไปหวงมีเรื่องสับสนอยู่มากมาย จึงต้องการสิ่งผ่อนคลาย

มือปราบอุ “ท่านมาเล่นการพนันคืนที่สามของทุกอาทิตย์”

ยี่มของไปหวงเจื่อนลงเล็กน้อย “มันเป็นคืนที่ดีนะท่าน”

“ตั้งแต่หน้าท่อมถึงเที่ยงคืนเสมอ” มือปราบพูดต่อ “ทีโตะนี้ทุกครั้ง กับเงินพนันหนึ่งพันเหรียญทองแดง”

ไปหวง หยักไหล่ ท้องร้อนยิ่งกว่าเดิม เหงื่อไหลเป็นทางลงมาตามแก้มเขา “การพนันกับโชคกลางเป็นของคู่กัน รู้ใช่ไหม”

มือปราบ พยักหน้า แต่ในท่าทีนั้นมีความเป็นมิตรแฝงอยู่น้อยมาก “คืนนี้ต้องโช่งแน่ ท่านมีเงินเกือบสามเท่าอยู่ตรงหน้า”

สายตาของมือปราบทริ่งจ้องเขา “ข้าอาจไม่มีความรู้ในเกมนี้มากนัก แต่ข้าขอเดาว่านั่นไม่น่าเป็นผลลัพธ์ที่น่าจะออกแน่นอน”

อย่างน้อยเขาก็ทำให้ปีศาจประหลาดใจได้แล้ว “ถ้าลูกเต๋ายู่ฝ่ายข้า ข้าจะเป็นชายที่ร่ำรวยที่สุด” หวงตอบพร้อมยิ้มกว้าง

(บุปผาซ่อนจันทร์: 48)

นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้เขียนบรรยายลักษณะนิสัยด้านไม่ดีของไปหวงอีกเห็นได้จากเนื้อหาตอนที่ไปหวงเดินทางมาย่านเริงรมย์เพื่อโต้โคลงเกี้ยวสาว สังสรร เป็นชีวิตจิตใจ ว่า

ไปหวง คือแขกชื่อดังย่านเริงรมย์ เขาเป็นพวกโตรุ่ง
 นักรักตัวยง จอมสุรุษสุร่าย และบัณฑิตสอบตกซ้ำแล้วซ้ำเล่า วันนี้เขา
 แต่งกายชุดสีฟ้าเรียบหรู มวยผมเกล้าสูงอยู่เหนือศีรษะด้วยปืนเงิน

(บุปผาซ่อนจันทร์: 6)

คุณชายไป เริ่มเกี่ยวหมิงยวี่ออกหน้าออกตาเมื่อสองสามเดือนก่อน
แต่บทรวิพรรณความรู้สึกอันประดังพรู ทั้งความเจ็บเหงา ความ
โศกเศร้า รวมทั้งความเจ็บปวดรวดร้าวและความเจ็บช้ำของเขา
มอบให้แก่หมิงยวี่อย่างเปิดเผย ท่องโคลงกลอนทุกคราที่นางตรง
หน้าฟังใจ

(บุปผาซอนจันทร์: 7)

เยวอิง

เป็นตัวละครเอกฝ่ายหญิงของเรื่อง เยวอิงเป็นหญิงสาวที่มาจากครอบครัวเดียวกับหมิงยวี่
ผู้เป็นพี่สาวแต่ถูกขายให้ค่าต่างกันเพราะพี่สาวสวยกว่าทำให้เยวอิงถูกขายไปอยู่ในช่อง เยวอิงมีใบหน้า
เป็นปานแดงยาวครึ่งใบหน้าถูกเรียกว่า จันทรเสี้ยว เยวอิงยังมีรูปร่างหน้าตาคล้ายคลึงกับพี่สาวอยู่
บ้างหากพิจารณาอย่างละเอียด นอกจากนี้เยวอิงยังแต่งตัวธรรมดาเหมือนกับสาวรับใช้ทั่วไปที่พยายาม
ทำตัวไม่โดดเด่นเกินของพี่สาวที่เป็นนางศนิกา เพียงแค่การแต่งตัวเรียบๆของเยวอิงก็สามารถดึงดูด
ความสนใจของไป๋หวงได้ ผู้เขียนยังได้ให้ไป๋หวงบรรยายลักษณะของเยวอิง ไว้ในตอนที่เป็นขบวนการแข่ง
เรือช่วงเทศกาลตวนอู่ ไป๋หวงมองเยวอิงและได้บรรยายความงดงามของเยวอิงไว้ว่า

วันนี้นางสวมชุดสีเขียวอ่อนมากจนแทบไม่มีสี และที่ยังมีสีเขียวก็เพียงเพื่อไม่ให้ชุดเป็นสีขาว
นางพยายามมากจริงๆที่จะทำตัวจืดจืดไม่โดดเด่นกลืนหายไปกับสิ่งรอบตัว แต่ใบหน้าของนางนั้นเด่น
สะดุดตาเป็นที่จดจำได้แม่นยำในย่านเริงรมย์

ปานแก้มซ้ายของนางเป็นรอยสีแดงเข้ม แผ่ลงมาตามรูปหน้าและพาดลงไปกับแนวขากรรไกร
จนเกือบจรดปลายคาง ผิวพรรณที่เหลืองของนางขาวมุดผ่อง ทำให้รอยแดงยิ่งเด่นชัดราวกับจิตรกรผู้
บรรจงวาดนางพลังเปลือยทำสีแตกหกใส่กระดาษตอนเริ่มขึ้นรูปปากนาง และทิ้งไว้เช่นนั้นเนื่องจาก
รู้สึกว่ารอยเปื้อนนั้นสร้างความตรึงตราใจได้ยิ่งกว่าแค่ความสวยงามชวนมองคาดๆเหมือนราวกับการ
เจอดอกโบตั๋นสีแดงกลางหิมะขาวโพลน

(บุปผาซอนจันทร์: 15)

ผู้เขียนได้เขียนบทให้เยวอิงตัวละครเอกฝ่ายหญิงมีนิสัยน้อยลักษณะ เกิดในครอบครัวเดียวกับหมิงยวี แต่ว่าหน้าตาไม่งดงามเท่าหมิงยวี วัยเด็กเยวอิงถูกส่งไปขายเป็นทาสก่อนที่จะได้รับการไถ่ตัวโดยพี่สาวหมิงยวี ทำให้เยวอิงรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณชีวิตหมิงยวีครั้งใหญ่ เยวอิงจึงซื่อสัตย์ จงรักภักดีและใช้ชีวิตภายใต้การดูแลของพี่สาวหมิงยวีมาโดยตลอดอีกทั้งยังเป็นคนสุภาพ ถึงแม้จะถูกดูถูกเยวอิงยังตอบโต้ด้วยวาจาที่สุภาพ ตอนที่เยวอิงบอกข่าวกับไท่จูเรื่องการปรากฏตัวของหมิงยวี ณ ตอนนั้นพ่อค้าทาสบุกรุกเข้ามาเพื่อชิงตัวเด็กที่หมิงยวีช่วยไว้ แต่ด้วยความช่วยเหลือของเยวอิง แม้ว่าเธอจะกลัวจนตัวสั่น แต่ก็ยังเลือกที่จะปกป้องเด็กคนนั้นอย่างกล้าหาญ แม้ตนเองจะต้องตายก็ตาม

ผู้เขียนได้เขียนตัวละครเยวอิงให้มีลักษณะนิสัยคล้ายกับเรื่องซินเดอเรลล่า มีลักษณะนิสัยด้านดีเพียงด้านเดียวอาจเป็นเพราะว่าผู้เขียนเองได้สร้างตัวละครเยวอิงให้อยู่ในสถานะที่เจียมตนเองทำตนไม่กล้ามีปากมีเสียงกับใครหรือตอบโต้ใครได้ สามารถเห็นได้จากเนื้อเรื่อง ในตอนที่เยวอิงเดินออกไปจ่ายตลาดเพื่อซื้อข้าวของซึ่งในระหว่างเดินอยู่มีคนเดินเข้ามาชนเข้าแทนที่เยวอิงจะตอบกลับด้วยอารมณ์ขุ่นมัว เยวอิงเลือกที่จะพูดสุภาพตอบกลับแทนแสดงให้เห็นถึงความนอบน้อมถ่อมตนของเยวอิง แม้ว่าเยวอิงคนที่ชนจะไม่ขอโทษเลยก็ตาม

ระหว่างที่หยุดรถตรงเท้าด้านนอก ใครบางคนก็เดินเข้ามาชนนาง ทำตะกร้าหกคว่ำ
 เยวอิงอ้าปากค้าง รีบไล่ตะครุบข้าวของในตะกร้า ลินจี้ที่นางซื้อมานั้นบอบบางและมีราคาแพง
 ผลไม้ลูกกลมๆลิ่งกระจัดกระจายไปทั่วสี่ไมล์นางต้องรีบเก็บขึ้นมาก่อนจะถูกย่ำละเทะ
 “ระวังหน่อยสิ”
 เยวอิงจำเสียงได้ว่าเป็นใครตั้งแต่ยังไม่ได้เงยมองหน้าขึ้นด้วยซ้ำ ฮุยหลานคือ หญิงงามชื่อดังอีกคน
 ของย่านเรจรมย์ เสียงของนางมักได้รับการเปรียบว่า เป็นเสียงร้องเพลงของนกเดินดงเสียงใส แต่ตอนนี้เสียง
 ของนางกลับไม่น่าฟังนัก
 เยวอิงขมใจเอาไว้ “บางทีพวกเราทุกคนน่าจะระวังขึ้นอีกนิด”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 11)

เยวอิงเป็นตัวละครที่มีอุปนิสัยเพียงด้านเดียว เป็นตัวละครที่แสดงถึงความซื่อสัตย์ต่อเจ้านายหรือพี่สาวหมิงยวี ไม่ว่าจะโดนพี่สาว ดูถูกหรือกล่าวหาว่าดักเตือนบ่อยเพียงใดไม่เคยโกรธเลยแม้แต่ครั้งเดียว ทั้งยังคงยอมรับใช้และอยู่กับหมิงยวีตลอดเวลา และในตอนพี่สาวหายตัวไป เยวอิงก็ไม่เคยแสดงท่าทีย่อท้อในการค้นหาตัวหมิงยวีเลยสักครั้ง ทั้งนี้ความสุภาพ นอบน้อมของเยวอิงก็ยังเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้ชายหนุ่มไปหวงตกหลุมรักเยวอิงสามารถเห็นได้จากเนื้อเรื่องตอนที่หมิงยวีถูกควบคุมตัวเพราะตกเป็นผู้ต้องสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีฆาตกรรมฮุยหลาน เยวอิงเชื่อในตัวหมิงยวีว่าไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องแม้ว่าจะยังไม่รู้ความจริงว่าเป็นอย่างไร แม้ไปหวงต้องการให้เยวอิงไปกับตนเนื่องจากพบหลักฐาน แต่เยวอิงเลือกที่จะอยู่กับหมิงยวี

“ท่านเตือนข้าถึงอันตรายของการถูกล่อลวงโดยผู้ชายราวกับข้าเป็นสาวไร้เดียงสา ในเมื่อท่านรู้ดีว่าข้าห่างไกลจากความไร้เดียงสา” เยาวอิงทำทนาย “ท่านแค่เลือกที่จะมองข้ามมันไป”
 ครูหนึ่งที่หมิงยวีดูกลัดกลุ้ม นางมีท่าที่อ่อนแอ เหมือนกับที่เคยเป็นมาแล้วครั้งหนึ่ง
 “ข้าจะอยู่กับท่าน” เยาวอิงบอกอย่างนุ่มนวล “ข้าจะอยู่ที่นี้ในวันพรุ่งนี้แล้วก็วันมะรืน”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 107)

“เยาวอิง” เสียงของเขาฟังดูน้อยใจที่นางยังสงสัย “ไปกับข้าเถอะเรามีเวลาไม่มากนัก”
 นางส่ายหน้า “ข้าทิ้งหมิงยวีไปไม่ได้” เขาละล้าละลัง แต่นางจะไม่ยอมลงเลย “ท่านไปเถอะข้าจะอยู่ที่นี้และหาทางเข้าไปข้างใน”
 เขาบีบมือนางเบาๆอย่างให้กำลังใจก่อนรีบไปจากจวนตุลาการ เยาวอิงย้อนกลับไปยังหน้าประตูสูงชันที่มุ่งอยู่หน้าจวนสลายตัวไปหมดแล้วเนื่องจากไม่มีเหตุการณ์น่าตื่นเต้นรั้งให้พวกเขาอยู่ แต่เจ้าหน้าที่เฝ้าประตูยังอยู่
 “พี่สาวข้าอยู่ในนั้น” นางบอกพวกเขา “บอกตุลาการว่าข้าจะไม่ไปไหนทั้งนั้นจนกว่าจะได้รับอนุญาตให้พบนาง”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 263)

เยาวอิงยังเป็นตัวละครที่แสดงถึงความอ่อนน้อมถ่อมตนและเจียมตนเอง เยาวอิงไม่เคยอิจฉาหรือคิดร้ายกับใคร ทั้งเธอยังมีนิสัยอ่อนโยน เห็นได้จากเนื้อเรื่องตอนที่เยาวอิงมารอพบไปหวง สวารับใช้บ้านไปหวงก็ได้มีท่าที่ดูถูกเยาวอิง เยาวอิงตั้งใจเพราะมันอาจดูไม่ดีถ้ามีผู้หญิงที่เป็นสวารับใช้มาพักบ้านเจ้านาย แต่ไปหวงไม่ใส่ใจและบอกกับเยาวอิงว่าจะสนใจไปทำไม นางเป็นเพียงสวารับใช้ เยาวอิงจึงยิ้มบางๆแล้วตอบกลับตนเองก็เป็นสวารับใช้เหมือนกัน เยาวอิงยอมรับในสถานะของตนเองมาตั้งแต่แรกแล้ว

“มาพักแบบนี้ไม่ใช่เรื่องปกติ” เยาวอิงดึงท่อของไปมาอย่างกระวนกระวายใจ “ข้าเจ้าของบ้านท่านมองข้าเขม็ง”
 “นางพูดอะไรไม่สุภาพงั้นหรือ”
 หญิงสาวพินิจดูออกโบตันอีกรอบ “นางไม่จำเป็นต้องเอ่ยปาก”
 “แล้วมันสำคัญอย่างไรเล่าว่านางคิดอะไร นางก็แค่บ่าวรับใช้”
 เยาวอิงมองกลับไปที่เขาพร้อมยิ้มบางๆบนเรียวยปาก “ข้าก็แค่บ่าวรับใช้เหมือนกัน”

บุปผาซ่อนจันทร์ : 187)

“มีคนแปลกหน้ามาที่หมู่บ้านเรา เขามาเห็นหมิงยวีและเห็นว่านางสวยขนาดไหนและบอกพ่อแม่ของเราว่ากำลังหาเจ้าสาวให้กับพ่อค้าคนหนึ่ง ข้าคิดว่าบิดาต้องหลงเชื่อคนที่หลอกแน่ๆ เชื่อว่าหมิงยวีจะไปอยู่กับครอบครัวดีๆ แต่แล้วพ่อกับแม่ก็บอกกับคนแปลกหน้าว่ามีลูกสาวคนเล็กอีกคน คนที่ทำนามีความหวังน้อยกว่าจะได้ออกเรือนพวกเขา” นางมองไปทางอื่นพลางจิบชา “พ่อแม่ของเรารู้ว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น พวกเขาอยากจน มีลูกสาวสองคนกับลูกชายหนึ่งคน บางทีถ้าไม่มีลูกชายให้ฝากความหวังไว้ทั้งหมด เขาคงไม่ขายเรา ข้าคิดว่าจำได้ว่าท่านแม่ร้องไห้ตอนเขาพาตัวพวกเราไป”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 154)

นอกจากนี้เยวอิงแม้ว่าตนเองจะซึ่กแล้วแต่เมื่อยามต้องปกป้องสิ่งใดที่สำคัญเยวอิงก็มีความกล้าหาญขึ้นมาอย่างไม่น่าเชื่อเพื่อปกป้องสิ่งที่รัก เห็นได้จากตอนที่พ่อค้าทาสกำลังหาตัวฮาน่าเด็กทาสชาวซิลลาอยู่ แม้ว่าเยวอิงจะกลัวแต่เพื่อปกป้องเด็กเยวอิงก็เกิดความรู้สึกฮึดสู้ขึ้นมาเพื่อให้เด็กหนีออกไปได้ปลอดภัยแม้ว่าตนเองจะตายก็ตาม

“เยวอิงผละถอยลุกขึ้นเดินนำไปที่ประตูข้างในหัวใจเต้นตุบๆเลือกฉุดพล่านไปทั่วร่างกายเสียงฝีเท้าจากข้างนอกทำเอาหายใจไม่ออก นางแนบตัวกับผนังแอบเค็กไว้ข้างหลัง

ทันทีที่ประตูเปิดออก เยวอิงก็โหมตัวไล่ใครก็ตามที่เดินผ่านประตูเข้ามาผู้ชายคนนั้นผละเซไปข้างหลังเพราะน้ำหนักตัวทั้งหมดที่นางโหมเข้าไป

หญิงสาวไม่ได้มองว่าฮาน่าหนีรอดไปได้หรือไม่รู้อย่างเดียวว่านี่คือการเสี่ยงเป็นเสี่ยงตายที่มีชีวิตตัวเองเป็นเดิมพัน นางเปลี่ยนมือเป็นกรงเล็บเพื่อตะกุยดวงตาและใบหน้าผู้บุกรุก มือใหญ่แข็งแรงจับแขนนาง แล้วผลักไปข้างๆพร้อมสบถว่านางปีศาจ”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 283)

เยวอิงเกิดในครอบครัวเดียวกับหมิงยวี เป็นน้องสาวคนสุดท้อง หมิงยวีที่เป็นพี่สาวงดงามกว่าเยวอิง ต่อมามีคนแปลกหน้ามาขอพี่สาวไปแต่งงาน ทำให้เยวอิงโดนขายไปด้วยแต่ใบหน้าของเยวอิงนั้นไม่ได้งดงาม บิดาและมารดาคิดว่าทั้งคู่จะมีความเป็นอยู่ดีขึ้น แต่สุดท้ายถูกส่งไปขายอีกทอดเพื่อเป็นทาสโดยตนเองถูกขายไปอยู่ในช่อง เนื่องจากครอบครัวยากจนมากทำให้บิดามารดาต้องลดเบาะภาระ ต่อมาหมิงยวีได้ตัวเยวอิงออกมาจากช่องและเยวอิงใช้ชีวิตอยู่กับพี่สาวรับใช้พี่สาวตลอดมา จะเห็นได้ว่าผู้เขียนได้สร้างให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิง อยู่ในฐานะที่ต่ำที่สุด เยวอิงเป็นเพียงสาวรับใช้ที่ถูกไถตัวมาจากช่องอีกที เห็นได้จากเนื้อเรื่อง ผู้เขียนให้เยวอิงเป็นคนเล่าภูมิหลังด้วยตนเอง ในตอนที่เยวอิงกำลังรินน้ำชาให้แก่ไปหวง ขณะคุยเรื่อง ที่ไปหวงพยายามไถตัวเยวอิงมาจากหมิงยวี

จากที่ศึกษานวนิยายแปลจีนเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์* ผู้เขียนได้สร้างอุปสรรคความรักเอาของตัวละครให้น่าสนใจโดยนำวัฒนธรรมจีนในอดีตเข้ามาประกอบเพื่อให้เกิดความน่าสนใจว่าตัวละครจะสามารถฝ่าฟันอุปสรรคเหล่านี้ไปได้หรือไม่ โดยผู้เขียนนำอุปสรรคทางด้านชนชั้น ด้านจารีตประเพณีและอุปสรรคลักษณะนิสัยของตัวละคร อุปสรรคทางด้านชนชั้นผู้เขียนได้กำหนดให้ บิดาของไปหวงเป็นตัวแทนของความขัดแย้งและตระกูลตนเป็นขุนนางชั้นสูง บิดาของไปหวงเป็นตัวหลักที่ทำให้ความรักไปหวงกับเยว่อิงไม่สำเร็จ โดยยื่นคำขาดถ้าหากต้องการแต่งงานกับสาวรับใช้จะถูกตัดจากตระกูล บิดาของไปหวงพยายามให้ลูกอยู่ในลู่ทางเพื่อไม่ให้ครอบครัวเสื่อมเสียไปมากกว่านี้เนื่องจากไปหวงเป็นลูกชายต่อไปจะต้องเป็นหัวหน้าครอบครัวและไปหวงทำตัวเหลวแหลกมาหลายครั้งแล้ว นี่จึงเป็นคำขาด จึงได้จัดหาคู่ครองให้โดยที่ไปหวงไม่ได้เต็มใจนัก แต่ไปหวงไม่สามารถขัดขืนอะไรได้ เห็นได้จากเนื้อหาในตอนที่เป็นไปหวงไปปรึกษาบิดาเรื่องคดีฆาตกรรมสุยหลานแล้วจึงหลุดปากพูดเรื่องเยว่อิงออกมา ไปหวงไม่สามารถถอยหรือหยุดคิดได้แล้วจึงพูดออกไปทั้งหมด แต่บิดาได้ปฏิเสธอย่างไร้เยื่อใยซึ่งไปหวงต้องแต่งงานทันทีที่สอบขุนนางผ่าน

ท่านพ่อสายหน้าให้กับความตื้อตึงที่เริ่มฉายแวว “เจ้าต้องยุติการสืบสวนและความสัมพันธ์นี้ทันที”

“ขออภัย ท่านพ่อ แต่ข้าทำไม่ได้” ไหนๆตอนนี้ก็ถอยหลังกลับไม่ได้แล้ว ฉะนั้นเขาน่าจะทุ่มเดินพันทุกอย่างที่มีลงไปเลยดีกว่า “ข้าต้องการได้เยว่อิงมาเป็นภรรยา”

“คงไม่เหมาะที่เจ้าจะรับอนุในตอนนี้”

“ไม่ใช่อนุ แต่เป็นภรรยาต่างหาก”

ท่านพ่อชะงัก เหมือนจะรวบรวมพลังกำลังเพื่อโต้กลับ แต่แล้วกลับพูดเพียงว่า “เจ้ากำลังลืมฐานะตนเอง” จากนั้นหยิบพู่กันขึ้นมาถือ ทำประหนึ่งว่าการสนทนาได้จบลงแล้ว

“นางชื่อสัตย์” ไปหวงแย้ง ไม่ยอมถูกไล่กลับง่ายๆ “นางฉลาดหัวไว”

ท่านพ่อวางพู่กันลงอีกครั้ง พร้อมกับเสียงถอนหายใจ แล้วพินิจดูเขาอย่างเยือกเย็น “นางเป็นนางโลม”

เขาสบตาบิดาโดยไม่หวั่นไหว “เราเป็นของกันและกัน”

ทั้งที่ดูสำคัญอย่างหนักแน่น แต่ความรู้สึกแรงกล้าของเขาเสียเปล่าเพราะท่านพ่อสายหน้า ไม่ยอมมีปากมีเสียงกับเขาพอที่จะโมโหด้วยซ้ำ “ไม่ได้เด็ดขาด” แล้วพูดต่อมารวมกับความหนักแน่น “ไปหวง ถ้าเจ้ายื่นกรานที่จะแต่งงานกับผู้หญิงคนนั้นให้ได้ เขาก็ไม่ใช่ลูกของข้าอีกต่อไป”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 270)

ในส่วนของอุปสรรคด้านจารีตประเพณี ผู้เขียนได้ใช้จารีตประเพณีจีนเข้ามาผสมผสานทำให้น่าสนใจเกิดความเร้าใจมากขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสงสัยว่าจะแก้ไขอย่างไรให้ตัวละครนั้นสมหวัง ตั้งเดิมตามจารีตบิดามารดาจะหาคู่ให้ลูกของตนเองเพื่อให้สมฐานะของลูกชายและเชื่อว่าสิ่งที่หามาให้

นั่นเป็นสิ่งที่ลูกคู่ควร ดังนั้นครอบครัวไปหวังก็เหมือนกัน ไปหวังจึงถูกบิดาคลุมถุงชน ทั้งคู่ไม่เคยเห็นหน้าตาสักครั้ง ถึงแม้ว่าการคลุมถุงชนจะไม่ได้กล่าวถึงมากนักในเรื่องแต่ก็เป็นสาเหตุให้เยว่องรู้สึกไม่สบายใจที่จะไปละเมิดจารีตประเพณีอันนี้ได้ ทำให้เยว่องเกิดความรู้สึกว่าตนเองอาจจะไม่เหมาะสมกับไปหวังจริงๆ เห็นได้จากเนื้อเรื่องตอนที่เยว่องเดินทางมาบ้าน ไปหวังหลังจากจบคดี เพื่ออยู่กับคนที่รัก แม้นตนเองจะทำได้เพียงเท่านี้ก็ดีตามเพราะเยว่องรู้อยู่แล้วว่า ไปหวังยังคงต้องแต่งงาน

เขาลุกขึ้นนั่งเพื่อทั้งคู่จะได้มองตากันและกัน “ข้าจะต้องแต่งงานทันทีที่สอบขุนนางผ่าน”

ริมฝีปากนางเข้มแน่น แต่ก็แค่นั้น “ข้ารู้อยู่แกลใจดีตอนที่มาหาท่าน”

“ข้าไม่อยากแต่ง ข้าอยากอยู่อย่างนี้กับเจ้า อยากให้สิ่งนี้ไม่มีวันจบสิ้นลง”

“มันเป็นความรับผิดชอบของท่าน” นางพูด ก่อนหันหนีเขา “ข้ารู้มาตลอดว่าไม่มีทางเป็นภรรยาของท่าน ท่านต้องยอมรับความจริงและเลิกเพื่อฝันไร้สาระนี้เสียที”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 302)

นอกจากนี้ลักษณะนิสัยที่ไม่ดีของไปหวังดังนี้กล่าวไปข้างตนเป็นสาเหตุให้หมิงยวีที่ยึดติดอยู่กับโลกความเป็นจริงมากกว่าน้องและยอมรับความจริงมีประสบการณ์เกี่ยวกับผู้ชาย วิดกกังวลว่าไปหวังจะมาหลอกหลวงเยว่องจึงได้ตักเตือนเยว่องด้วยความหวังดีอยู่หลายครั้ง เพราะไปหวังอาจไม่ได้จริงจังกับน้องสาวของตนเองมากเท่าควร หมิงยวีจึงจับตาดูไปหวังอยู่เสมอ เยว่องจึงเชื่อฟังแม้จะไม่เห็นด้วยทั้งหมดก็ตาม เห็นได้จากเนื้อหาตอนที่เยว่องได้ปรึกษาเรื่องฮุยหลานกับหมิงยวีขณะหมิงยวีเล่นดนตรีอยู่จึงหยุดเล่นและฟังที่เยว่องพูด

หมิงยวีหันขวับ “ข้ารู้ล่ะ”

“ข้ารู้ตั้งแต่ครั้งแรกที่เข้ามาหาที่หอดอกบัว และเห็นเจ้าเข้า” หมิงยวีพูดผ่านไรฟัน

“คุณชายไปหวัง สังเกตเห็นเจ้าแน่นอน ข้าเห็นสายตาเขา เขาบอຍยอข้าเพราะจำเป็นต้องทำตามความคาดหวังของคนรอบข้าง แต่ตลอดเวลานั้นเขาพยายามดึงความสนใจของเจ้า ข้านี้กว่าเจ้าไม่รู้สักอะไรกับเสน่ห์ของเขา เจ้าจะไม่ถูกล่อลวงโดยง่ายตาย”

หมิงยวีลุกเดินเข้าไปหานาง “เจ้าต้องระวังนะเยว่อง ในหมู่บ้านเหนือนี้ทุกคนล้วนมีสองหน้า ทุกคนต้องการจากเจ้ามากกว่าที่พวกเขาบอก”

ไปหวัง อ่างหมิงยวีอีกฉากที่แย่งความสนใจไปจากนาง แต่ความจริงซับซ้อนกว่านั้น หมิงยวีเป็นห่วงนางเสมอ

พรุ่งนี้เขาจะเปลี่ยนไปไล่ตามคนอื่น นี่เป็นเกมสำหรับคนหนุ่มเช่นเขาโอกาสเดียวที่พวกเขาจะประพฤติตัวเหมือนคนชั่วโดยไม่มีผลตามมา ข้าเจอทุกปี ใบหน้าเปลี่ยนไป แต่โคลงกลอนเหมือนเดิม เรื่องซุบซิบเดิมๆและเกมเกี้ยวพาเดิมๆ”

“อย่าหลงไปกับเขา กับคำพูดอ่อนหวานหรือใบหน้าที่หล่อเหลานั้น” หมิงยวีเตือน สร้างกำแพงขึ้นล้อมตัวเองอีกครั้ง “เขาจะทำร้ายเจ้า”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 106-107)

“ไป หวง เป็นชายหนุ่มที่ยึดมั่นในอุดมการณ์” หมิงยวี่กล่าวต่อ “เขาอาจจะเพื่อฝันว่าหลงรักเจ้า แต่เจ้าเป็นได้แค่สาวรับใช้สำหรับเขา นอกย่านเริงรมย์ เจ้าจะไม่มีค่าอะไรกับเขาเลย”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 105)

2.2 กลวิธีการคลายปมปัญหา

กลวิธีที่ใช้คลายปมปัญหาโดยการให้ตัวละครอื่นที่เป็นญาติสนิทหรือครอบครัวมาช่วยเหลือตัวละครเอกนั้นคือน้องสาวกับมารดาของไปหวง ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วมักมีอำนาจมากกว่าสามีเสมอ ดังนั้น ไปหวงจึงขอความช่วยเหลือจากน้องสาวเว่ยเว่ยให้นำเรื่องไปขอร้องมารดาให้มาไกล่เกลี่ย ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้ว่าบิดาไปหวงเต็มใจหรือไม่แต่มารดาของไปหวงก็สามารถกำหนดเกณฑ์การแต่งงานใหม่ได้โดยให้น้อยชายคนสุดท้ายของไปหวงมาแต่งงานแทนตนเองและให้ตนเองได้แต่งงานกับคนที่ตัวเองรักแทน ไปฮูหยินได้เข้ามามีส่วนช่วยคลายปมปัญหาจนชั้นทำให้เว่ยอิงกับไปหวงได้ครองรักกันและช่วยเหลือเว่ยอิงจากหอเริงรมย์เพื่อแต่งงานเป็นภรรยาไปหวง ซึ่งตัวผู้เขียนไม่ได้ทำลายความเชื่อดั้งเดิมที่ผู้เขียนได้ใส่ลงไปแต่ปมต่างๆคลี่คลายโดยการให้ตัวละครอื่นเข้ามาช่วยเหลือเพื่อให้ความรักสมหวังโดยที่ไม่ทำลายปมปัญหาทางด้านชนชั้นทางสังคมและการคลุมถุงชนที่เกริ่นมาตั้งแต่แรกทำให้ลงเอยอย่างมีความสุข

2.2.1 ในส่วนของกรคลี่คลายปมทางด้านชนชั้น

เว่ยอิงได้รับความช่วยเหลือจากมารดาของไปฮวง คือไปฮูหยินเข้ามาช่วยเจรจาในส่วนของกรไถ่ตัวเว่ยอิงเพื่อไปเป็นภรรยาไปหวง จะเห็นได้ว่าผู้เขียนได้ให้ไปฮูหยิน เป็นตัวละครที่เข้ามาเพื่อแก้ไขปัญหามา แม้ปัญหาที่ผูกปมไว้ทางด้านชนชั้นจะไม่สามารถแก้ไขได้ทำได้เพียงไกล่เกลี่ยให้บิดาไปหวงใจอ่อนเท่านั้น เห็นได้จากเนื้อหาตอนที่ ไปฮูหยินเดินทางมาที่หอดอกบัวเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการขอไถ่ตัวเว่ยอิงเพื่อเป็นภรรยาไปหวง โดยผู้เขียนผู้เขียนให้น้องสาวของไปหวงเป็นคนกล่าวคลี่คลายปมในปัญหานี้

ไปหวง เปิดปากจะพูด แต่เว่ยเว่ยเร็วกว่า “ตอนที่ท่านพ่อของเราไม่ยอมให้เราแต่งงาน และจะตัดเขาออกจากตระกูล ท่านพี่ก็ลืมนทำอะไรไม่ถูก” นางปัดอกของไปหวงอย่างเวทนา “ดังนั้นเขาจึงมาขอความช่วยเหลือข้า และตอนนี้เราสองคนก็มาเป็นเพื่อนท่านแม่ของเรา ท่านแม่อยากขออนุญาตหมิงยวี่อย่างเป็นทางการ ในฐานะหัวหน้าครอบครัวของเจ้าให้เจ้ากับพี่ชายข้าแต่งงานกัน”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 336)

2.2.2 ส่วนของปมประเด็นด้านจารีตประเพณี

แม้ว่าจะไม่ได้ทำลายประเพณีการคลุมถุงชนแต่ผู้เขียนได้ให้อีกตัวละครหนึ่งมารับหน้าที่ต่อจากไปหวนนั้นคือน้องชายของไปหวน ชางมิน ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากไปสูหยินอีกเช่นกัน เนื่องจากผู้หญิงในสมัยก่อนไม่สามารถสอบบัณฑิตได้ อำนาจเพียงอย่างเดียวที่มีเกี่ยวกับการศึกษาของลูกหลานและการหมั้นหมายแต่งงาน ไปสูหยินจึงเปรียบเสมือนหัวหน้าหลักครอบครัวด้านนี้ ผู้เขียนได้ให้เว่ยเว่ย น้องสาวของไปหวนอธิบายว่าเหตุใดจึงสามารถเปลี่ยนกำหนดการแต่งงานได้ เห็นได้จากเนื้อเรื่องตอนที่เว่ยเว่ยเล่าว่าเหตุใดจึงสามารถเปลี่ยนกำหนดการได้เพื่อตอบสนองสิ่งที่เยวอิงสงสัย

ดวงตาเขาไม่ได้ละจากใบหน้าของนางเลย “กำหนดการใหม่เพิ่งถูกจัดขึ้น”

“อ่า ใช่แล้ว” เว่ยเว่ยเริ่มด้วยสีหน้าภาคภูมิใจ “ข้าพ้าน้องชายคนเล็กของเราออกไปที่สวน ซึ่งข้ารู้ว่าที่เจ้าสาวของไปหวนจะมาเดินเล่นกับญาติของนาง จากตรงนั้น ข้าก็แค่ปล่อยให้ความเยาว์วัยและอากาศในฤดูใบไม้ผลิทำหน้าที่ของมันไป การแต่งงานเป็นการตกลงระหว่างครอบครัว ดังนั้นทั้งสองครอบครัวจึงสามารถ.....แก้ไขและเปลี่ยนแปลงจนเป็นที่พอใจของทุกคน”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 337)

2.2.3 การทำให้ตัวละครเข้าใจกัน

ผู้เขียนได้คลายปมปัญหานี้ให้โดยหิมิงยวี ยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นและจากที่ตัวหิมิงยวีเองสังเกตไปหวนมาอย่างยาวนานทำให้มั่นใจแล้วว่าไปหวนรักเยวอิงจากใจจริง มันคือสิ่งที่หิมิงยวีไม่เคยพบเจอจึงปล่อยให้ตัวเองได้พบกับสิ่งที่ดี เห็นได้จากเนื้อเรื่อง ขณะที่หิมิงยวีให้คำปรึกษาเยวอิงว่าควรไปพบคนที่รัก ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น มีความสุขกับช่วงเวลาที่ได้อยู่กับคนที่รัก

“คุณชายไปหวนไม่เหมือนกัน” พี่สาวของนางเอ่ยในที่สุด “ข้าเฝ้ามองเขามาหลายเดือนระหว่างที่เขาพยายามทำเป็นเกี้ยวพาราสีในขณะที่คนเดียวที่เขามองคือเจ้า และข้าเห็นสายตาเจ้าที่มองเขาด้วย สิ่งที่เขาทำกับเขามีร่วมกันคือ สิ่งที่เขาไม่รู้จักรัก” นั่นคือความรัก

(บุปผาซ่อนจันทร์: 298)

3.ความเป็นนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน

นิยายสืบสวนสอบสวนคือ นวนิยายเรื่องสั้นซึ่งเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม เนื้อเรื่องมักจะลึกลับ ซับซ้อนซึ่งตัวเอกที่เป็นนักสืบจะต้องคลี่คลายคดีจากร่องรอยที่มีอยู่และแกะหาร่องรอยเพื่อแก้ไขปม คดี ในปัจจุบันเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น เนื่องจากมีเนื้อหาที่ชวนติดตามและตื่นเต้นเร้าใจทำให้เป็นที่ สนใจอย่างมาก จึงเกิดนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนเป็นจำนวนมากเช่นเชอร์ล็อก โฮมส์ ที่มีหลาย ภาคแบ่งเป็นหลายการสืบสวน เป็นต้น

นอกเหนือจากตัวเนื้อหาที่เน้นไปทางโรแมนติกแล้วผู้เขียนยังได้ใช้ประเด็นรองเข้ามาเสริมเพื่อ ให้เนื้อหาน่าสนใจมากขึ้นโดยการใช้คดีแนวสืบสวนเข้ามาผสมผสานเพื่อให้การดำเนินเรื่องให้มีความ เข้มข้น นอกจากความรักของไปหวงกับเยวอิงแล้ว ผู้เขียนยังได้ให้นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนเป็น โครงเรื่องรอง โดย การฆาตกรรมเกิดขึ้นงานในช่วงพลบค่ำเทศกาลต๋วนอู๋ โดยไม่ทราบสาเหตุการตาย ผู้ตายคือ คณิการูปงาม ฮุยหลาน ในคืนเกิดเหตุไปหวงเป็นคนสุดท้ายที่พบฮุยหลาน จึงทำให้ตกเป็นผู้ ต้องสงสัย ทำให้ต้องตามสืบคดีเมื่อสืบคดีฆาตกรรมพบว่ามีเหตุการณ์เกิดขึ้นมากมาย พบการทุจริต พบการค้ำทาสเกิดขึ้น เมื่อสืบคดีความต่อไปเรื่อยๆกลับพบผู้ต้องสงสัยคนอื่นและพบว่าไปหวงไม่ใช่ ฆาตกร ซึ่งจุดจบของการฆาตกรรมแม้ว่าผู้เขียนจะไม่ได้กล่าวแน่ชัดว่าใครเป็นฆาตกร แต่สันนิษฐานว่า พ่อค้าทาสเป็นฆาตกรในเรื่อง โครงเรื่องรองดังกล่าวทำให้เกิดความสนใจใคร่รู้ดังนี้

3.1.เปิดโครงเรื่องรองด้วยปมปัญหาเกิดการฆาตกรรมขึ้น

เปิดโครงเรื่องรองด้วยความตายคือ ฮุยหลาน เป็นนางศนิกาที่ดังตามคนหนึ่งในย่านเริงรมย์ โดนฆาตกรรม โดยไม่ทราบสาเหตุการตาย เนื่องจาก ฮุยหลานเป็นหนึ่งในคนที่เข้าไปเห็นเหตุการณ์ กระบวนการค้ำมนุษย์เข้าและพยายามจะช่วยเหลือ ผู้เขียนยังได้เล่าเหตุการณ์ขณะนั้นโดยให้ไปหวง บรรยายลักษณะของฮุยหลานตอนที่เสียชีวิตไว้ในเนื้อเรื่องตอนนี้ไปหวงได้เข้าไปดูศพของฮุยหลาน

ฮุยหลานนอนอยู่บนเตียง ศีรษะหงายไปข้างหลัง

ไปหวงเดินเข้าไปหา ชื่อของนางติดค้างอยู่ในลำคอ ภายในหัวของเขาเต้นตุบๆ ระหว่างที่พยายามทำความเข้าใจสิ่งที่เห็นอยู่ตรงหน้า ความหวังริบหรี่ในใจตอนที่เขาจับมือนาง แต่เขารู้อยู่แล้ว รู้ตั้งแต่เห็นนาง ผิวพรรณของฮุยหลานไม่ได้ขาวผุดผ่องดังจันทร์เพ็ญอีกต่อไป มันซีดเซียวไร้สี นางแน่นิ่งเกินกว่าแค่นอนหลับ ไม่มีทางที่จะอธิบายลักษณะเช่นนี้ได้ แต่เขา กลับตระหนักถึงความผิดปกติของมันได้ทันที

ไปหวงทรุดเข่ากับพื้น ไม่อาจละลายตาไปจากฮุยหลานได้เลยลำคอเรียวเล็กเป็นรอย ฟกช้ำ ใครบางคนทำลายคอสวยๆนี้ลงแล้วตลอดกาลนางจะไม่มีวันขยับขานบนเพลงได้อีก

(บุปผาซ่อนจันทร์: 35)

คดีฆาตกรรมได้เกิดขึ้นโดยที่ไม่มีใครรู้ว่าเกิดขึ้นเมื่อไร ใครเป็นคนทำหรือมีแรงจูงใจอย่างไร ในการก่อฆาตกรรมครั้งนี้ขึ้น ซึ่งการฆาตกรรมที่เกิดขึ้นทำให้เนื้อหาเกิดความน่าติดตามด้วยอีกส่วนหนึ่ง

3.2. สร้างความไขว้เขวแก่ผู้อ่าน

หลังจากที่เปิดประเด็นด้วยการฆาตกรรมขึ้น ผู้เขียนยังได้พยายามสร้างความไขว้เขวแก่ผู้อ่าน โดยให้ตัวละครเอกให้ตกเป็นผู้ต้องสงสัย หลังจากที่ยุสฮาลานตาย ไปหวังเป็นคนสุดท้ายที่พบยุสฮาลาน ตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ทำให้ไปหวัง ตกเป็นเป้าหมายหมายเลขหนึ่งและมีมือปราบอยู่กับผู้ตรวจการหลี่ ต่างก็สันนิษฐานต่าง ๆ นานาหาหลักฐานเพื่อมัดตัวไปหวังว่าเป็นคนทำ ทำให้ไปหวังต้องพยายามพิสูจน์ตนเองด้วยการหาหลักฐานการตายของยุสฮาลานให้ได้ เมื่อสืบคดีไปถึงระยะหนึ่งทำให้ทราบว่ายุสฮาลานได้นัดพบบัณฑิตคนหนึ่งก่อนตาย ไปหวังจึงเดินทางไปที่พักยุสฮาลานและซ่อนดูว่าผู้ร้ายตัวจริงจะปรากฏหรือไม่ ปรากฏว่ามีคนป็นเข้ามาแต่เป็นคนรักของยุสฮาลาน เซียะคังนั่นเอง ไปหวังเชื่อว่าเซี่ยะคังไม่ได้ทำจากน้ำเสียงที่หนักแน่นว่าตนรักยุสฮาลานมาก เซี่ยะคังได้ปรากฏช่วงเวลาสั้น ๆ เท่านั้น ซึ่งคนที่ตกเป็นเป้าหมายหลักคือไปหวัง เนื่องด้วยลักษณะนิสัยที่ไม่ดีของไปหวังที่ติดการพนันและเสเพล ทำให้มือปราบอุ้งสังสัยแต่มีหลักฐานแต่ไม่มากพอจะมัดตัวไปหวังแต่ตระกูลไปหวังเป็นตระกูลที่มีชื่อเสียงพอควรทำให้ยังไม่สรุปคดีว่าไปหวังเป็นผู้ทำ ทำให้เกิดความไขว้เขวว่าตกลงแล้วไปหวังจะเป็นฆาตกรจริง ๆ หรือไม่ ซึ่งเมื่อไปหวังตกเป็นผู้ต้องสงสัยทั้งที่ไม่ได้เป็นผู้ลงมือทำทำให้ ไปหวังต้องพิสูจน์ตนเองโดยเข้าไปตามสืบคดีของยุสฮาลาน เพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนเอง สามารถเห็นได้จากเนื้อเรื่องตอนที่เยวอิงพูดคุยกับมือปราบอุ้งเรื่องไปหวัง ว่าเยวอิงมั่นใจได้อย่างไรว่าไปหวังไม่ใช่ฆาตกร ซึ่งเป็นการสร้างความไขว้เขวให้แก่ผู้อ่านอย่างหนึ่ง เห็นได้จาก

หลี่ หยวน พยายามจับให้มันคั่นให้ตาย มี อปราบก้าวจากจุดยืนคุมเชิงตรงมุมห้องออกมาเยื้องกระดาดฯ พับครึ่งแผ่นให้ตุลาการหลี่ ซึ่งรับมาวางลงบนโต๊ะกลางระหว่างทั้งคู่

“เหตุใดจึงถามเกี่ยวกับคุณชายไปหวัง” นางถามกลับ

“การสืบสวนการตายของคณิกายุสฮาลานถูกขัดขวางโดยความจริงอันน่าเสียดายประการหนึ่ง นั่นคือเราสงสัยว่าคนร้ายจะเป็นชนชั้นสูงจากตระกูลทรงอำนาจที่ได้รับความเคารพนับถือ”

อากาศทั้งหมดใหม่พรูออกจากตัวนาง “แต่คุณชายไปหวังดูไม่เหมือนคนแบบนั้น” นางอ้าปากค้าง

“เคยเจอนักฆ่ามาเยอะแอะ แม่นางเยวอิง” อุ้ สวนกลับอย่างทิ่มแทงและเป็นการแทงเข้ากลางใจดำอย่างแม่นยำเสียด้วย

นอกเหนือจากไปหวังที่ตกเป็นผู้ต้องสงสัยแล้ว ต่อมาไม่นานหมิงยวีได้หายตัวไปโดยไร้ร่องรอย มือปราบอุที่ตามสืบคดีอยู่คิดว่าหมิงยวีน่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตายของคณิกาฮุยหลานจึงได้พยายามหาตัว ทำให้ผู้ต้องสงสัยนอกจากไปหวังแล้วอาจจะเป็นหมิงยวีอีกคนหนึ่ง ผู้เขียนยังให้ชาวบ้านในระแวกนั้นแสดงอารมณ์สงสัยตอนที่หมิงยวีปรากฏตัวเพื่อให้หมิงยวีน่าสงสัยว่าอาจเป็นฆาตกรจริงๆ เห็นได้จากตอนที่หมิงยวีปรากฏตัวที่หอดอกบัว ชาวบ้านพากันซุบซิบนินทาเพราะว่าหมิงยวีหายตัวไปโดยไม่บอกกล่าวจึงสันนิษฐานว่ามีส่วนในคดีฆาตกรรมและหลังจากนั้นจึงถูกมือปราบอุคุมตัวไป และเห็นได้จากเนื้อหาตอนที่

หวิงยวีนั้นสูงเพรียวและงามระหงปานต้นทิว แต่มือปราบอุก็ยิ่งสูงตระหง่านเหนือกว่า นางไม่ได้ตัวลั่นเทาขณะที่เผชิญหน้าเขาแม้ว่าใบหน้าจะซีดเซียวไร้เลือด

“ข้าได้ยินว่าท่านมือปราบอุกำลังตามหาข้าอยู่” เสียงนางดังขึ้นกลบเสียงพิมพ์ผู่งคน

อุจ้องมองปลายคางที่เข็ดขื่นอย่างคือรั้นของนาง เขาตอบอย่างไม่เปลืองคำพูด “ใช่”

มือปราบอุไม่ได้จับหมิงยวีล่ามโซ่ตรวนระหว่างพานางเดินไปจากสามย่าน เขาเดินเคียงข้างไปกับนาง ร่างสูงใหญ่ทนโทในชุดสีดำกับโครงร่างเพรียวบางของหมิงยวีในชุดสีแดง เสียงกระซิบกระซาบแผ่เป็นระลอกไปทั่วผู่งคน

นางเป็นใครนะ เกิดอะไรขึ้นอย่างนั้นหรือ

นางคือหนึ่งในสี่สาวงามแห่งย่านผิงคังไฉ่ละ นางฆ่าคนตาย

(บุปผาซ่อนจันทร์: 262)

นอกจากตอนนั้นแล้วหลังจากที่ค้นเรื่องผู้ต้องหาสงสัยเพื่อหาหลักฐาน ไปหวังจึงเริ่มคิดว่าหมิงยวีมีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่ในเหตุการณ์ฆาตกรรม โดยไปหวังเริ่มสงสัยหมิงยวี ว่าอาจเป็นคนทำร้ายเนื่องจากก่อนเกิดเหตุหมิงยวีให้เยวอิงรีบกลับหอก่อน ตนเองตามกลับทีหลัง เห็นได้จากเนื้อหาหลังจากที่ค้นหาตามสืบการคำที่ทำเรื่องว่ามีเหตุการณ์ใดเกี่ยวข้องกับการฆาตกรรมหรือไม่ ไปหวังจึงเริ่มสงสัยหมิงยวี

เขาพิจารณาเรื่องนี้หลายแง่มุม บางทีเขาอาจจะไว้ใจสัญชาตญาณของเยวอิงมากเกินไป ตอนที่อธิบายให้เขาฟังนั้น หญิงสาวละเอียดอ่อนสำคัญของภาพรวมเอาไว้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าฮุยหลานไม่ได้เดินกลับจากงานเลี้ยงคนเดียว ไม่ว่านางจะคืนกับย่านนี้ขนาดไหนก็ตาม หมิงยวีอยู่บนเรือสำราญด้วย อีกทั้งนางยังให้เยวอิงกลับก่อนอย่างน่าสงสัย เยวอิงกำลังปกป้องนางหญิง เรื่องนี้เขาไม่สงสัยเลย

(บุปผาซ่อนจันทร์: 138)

3.3 การพิสูจน์ความจริง

หลังจากที่เกิดคดีฆาตกรรมขึ้น ไปหวังเป็นคนสุดท้ายที่พบฮุยหลานก่อนตาย ทำให้ไปหวังตกเป็นเป้าสงสัยด้วยลักษณะนิสัยด้านเสียของไปหวังแล้วทำให้ยิ่งน่าสงสัยเพิ่มขึ้น ทำให้ไปหวังต้องพยายามหาหลักฐานมาพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตัวเอง ได้แก่

3.3.1.การพิสูจน์ตนเองของไปหวัง เป็นคนลงพื้นที่สืบสวนข้อมูลเพื่อไปสืบหาความจริง เห็นได้หลายฉากดังนี้ โดยหลังจากเกิดเหตุฆาตกรรมขึ้นไปหวังได้ไปขอความช่วยเหลือจาก เยว่อิงคนแรก เนื่องจากเยว่อิง น่าจะคุ้นชินกับคนในพื้นที่มากกว่าตนเอง

“ข้ากำลังพยายามหาตัวใครก็ตามที่ทำเรื่องนี้และจับตัว
มารับโทษทัณฑ์” เขายืนกราน

“เข้ามาที่นี่เพื่อขอความช่วยเหลือเจ้าในเรื่องนี้แหละ”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 51)

“ท่านต้องการให้ข้าทำอะไรกันแน่” นางถาม บอกกับตัวเองในใจว่ายังไม่ได้
ตกลงที่จะช่วย

“แม่เล่าให้รายละเอียดทุกคนที่อยู่ในหอร้อยบทเพลงในคืนนั้นกับข้ารวมถึงชื่อ
แขกคนใดก็ตามที่เรียกหาฮุยหลานด้วย จริงๆแล้วแม่เล่าก็บอกข้อมูลกับตุลาการ แต่ข้า
เชื่อว่านางไม่ได้ให้ข้อมูลทั้งหมดแก่เขา”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 53)

หลังจากนั้นไปหวังกับเยว่อิงจึงเดินทางไปที่วัดเพื่อสืบข้อมูลเพราะได้ข่าวคร่ำมาว่าฮุยหลานจะมาวัดแห่งนี้ทุกวันที่ 1 ของทุกเดือน จึงถามจากคนในระแวกนั้นพบว่าฮุยหลาน นัดพบผู้ชายคนหนึ่งทุกเดือน ที่มีใบหน้ากลมๆ สวมชุดเรียบง่าย ทั้งคู่จึงสรุปว่าฮุยหลานมีคนรักแน่นอนและอาจจะเป็นคนที่ฆ่าฮุยหลานเพียงเพื่อต้องการครอบครองฮุยหลาน ทำให้ไปหวังเดินทางไปที่หอพักที่ฮุยหลานตาย และขอร้องให้แม่เล่าอนุญาตให้เขาค้างคืน เพื่อรอจังหวะเมื่อคนรักฮุยหลานจะเข้ามาอีก จากนั้นไม่นานก็ได้ยินเสียงมาจากด้านนอกบานเกล็ด ไปหวังจึงจับตัวไว้ปรากฏว่าคนนั้นคือ เชียะคังคนรักของฮุยหลาน ได้เล่าว่าเขากับฮุยหลานจะหลบหนีไปจากที่นี่ไปแต่งงานกัน แต่สุดท้ายก็ไม่ทันได้หลบหนี

สูญหลายเสียชีวิตเสียก่อน ไปหวังจึงปลอบใจเซี่ยเซียง และหลังจากนั้นไปหวังให้เยวอิงเล่ารายละเอียดในวันเกิดเหตุให้ฟัง นางเล่าว่าสูญหลานไม่มีสมาธิตอนเล่นดนตรี กระสับกระส่ายเหมือนกังวอะไรสักอย่างและหลังจากสืบไปช่วงเวลาหนึ่งไปหวังได้ทราบว่า สูยหลานกำลังหลบหนีบางสิ่งบางอย่างที่อันตรายมากแต่สายเกินไป

พอจบประเด็นเรื่องคนรักของสูญหลาน ไปหวังจึงต้องเริ่มหาหลักฐานใหม่ แต่ตัวไปหวังเองสืบคดีได้ไม่คืบหน้าเท่าไร เพราะข้อมูลที่ได้ส่วนใหญ่ไม่เกี่ยวข้องกับการตายของสูญหลาน จึงทำให้ไปหวังต้องจ้างนักสืบและขอความช่วยเหลือจากคนอื่น เห็นได้จากเนื้อหาที่พูดคุยกับเยวอิงตลอดเวลาที่สืบข้อมูลที่ไต่ยังไม่คืบหน้าเท่าไร นอกเหนือจากการรับสินบน

“เจ้าของสินค้าเจอบ้างก่อนโตสำหรับการนำเข้าสินค้าโดยไม่จ่ายภาษี แต่บอกจากนั้นแล้วก็แทบทำอะไรไม่ได้” เขารายงาน “พวกลูกเรืออ้างไม่มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะของสินค้า และคงถูกปล่อยตัวหลังจากถูกริบเงินค่าแรงหนึ่งวัน”

“สรุปเราได้รู้มากกว่าตอนเริ่มต้นนิดเดียวเอง” นางเอ๋ยเศร้าๆ

“ถ้าไม่นับทฤษฎีอื่นๆที่ผุดขึ้นมาอีกหลายอย่าง ซึ่งมีค่าพอกับฝุ่นละอองใต้เท้าเรา” เขาเห็นพ้องด้วยท่าที่ขิริมจริงจัง

“แต่คืนนี้ข้าหวังว่าจะได้รู้มากขึ้นเกี่ยวกับพวกที่พยายามดักทำร้ายข้า พวกนั้นอาจเกี่ยวข้องกับเรื่อนั้นก็ได้”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 236)

นอกจากนี้ ไปหวังยังได้รับความช่วยเหลือจากการจ้างนักสืบเพื่อช่วยสืบคดีและมีพยานปากสำคัญในการแก้คดีที่เกิดขึ้น

3.3.2. จ้างนักสืบเพื่อช่วยสืบคดี หลังจากตัดประเด็นคนรักของสูญหลานออกทำให้ไปหวังต้องใช้ตัวช่วยคือ การจ้างนักสืบคดี ชื่อว่า เกา เป็นตัวละครที่คลุกคลีอยู่ในแวดวงคนร้ายและเป็นตัวละครที่เข้ามาช่วยเหลือไปหวังในระดับหนึ่งในการสืบคดีฆาตกรรม ซึ่งเการับจ้างสืบคดีแลกกับเงินจำนวนมากแต่ได้ข้อมูลที่แน่นอน เห็นได้จากเนื้อหาตอนที่ไปหวังไปบ่อนและพบกับเกาเข้าจึงอยากขอความช่วยเหลือ เกาจะช่วยเหลือโดยมีค่าตอบแทนเป็นเงินเท่านั้น ไปหวังจึงให้ไปตามสืบว่า มีใครคดโกงหรือรับสินบนบ้างไหม เห็นได้จากข้อความ

“ข้าคิดว่าสูญหลานได้ยื่นหรือเห็นอะไรบางอย่างที่ไม่สมควรเห็น” ไปหวังบอก “ข้าอยากรู้ว่ามีคนจ้างวานฆ่านางหรือเปล่า”

“นางคงสำคัญกับท่านมากสินะ”

น้ำเสียงราบเรียบของเกาทำให้เขาชะงัก “ข้าคงไม่ถามถ้านางไม่สำคัญ”

“ข้าต้องรู้เกี่ยวกับคนพวกนี้ด้วย พวกเขาคดโกงไหม หรือกำลังรับสินบนหรือไม่” เขาให้ชื่อผู้ตรวจการตลาด และเจ้าหน้าที่จากกระทรวงพาณิชย์ ชุมนางสองคนที่อยู่ในงานเลี้ยงพ่อค้าตอนที่ฮุยหลานร้องเพลงสะกด

(บุปผาซ้อนจันทร์: 71)

จากที่ขอความช่วยเหลือจากนักสืบสืบคดีพบว่า มี การรับสินบนเกิดขึ้นทำให้มีการค้าขายที่ผิดกฎหมายเข้ามา ผู้ว่าการตลาดหมา จวินรับสินบน จึงอาจเป็นสาเหตุให้เกิดการกระทำที่ผิดกฎหมาย เช่น การค้ามนุษย์ค้าทาสขึ้น ซึ่งนั่นเป็นสาเหตุแรกที่ทำให้พวกค้าทาสเข้าแต่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึงมากมายนัก เห็นได้จากเนื้อหาหลังจากที่ไปห้วงจางนักสืบสืบคดีพบว่ามี การรับสินบนขึ้นนั่นคือ ผู้ตรวจการหมาจวินรับสินบน แต่ยังไม่แนใจนักว่าเกี่ยวข้องกับคดีฆาตกรรมหรือไม่

“ผู้ว่าการตลาดหมา จวินรับเงินสินบน” เขาเริ่มเล่า

นางไม่ประทับใจ “ชุนนางคนใดไม่รับสินบน”

“แต่ถ้าฮุยหลานรู้เรื่องที่เขาทำ และเขาไม่ยอมให้ทางการระแคะระคายเขาอาจฆ่านางเพื่อให้นางเงียบ”

(บุปผาซ้อนจันทร์: 100)

3.3.3.การใช้พยานปากคนสำคัญ ผู้เขียนได้คลี่คลายปมโดยให้ตัวละครที่อยู่ในเหตุการณ์เป็นคนเล่าโดยให้หมิงยวีพี่สาวของเยว้อิงและไท่จู ผู้เห็นเหตุการณ์ เป็นคนเฉลยเหตุการณ์ทั้งหมด โดยเหตุการณ์เริ่มคลี่คลาย

หลังจากที่หมิงยวีถูกจับตัวๆไปจึงเล่าความจริงให้เยว้อิงฟังตอนที่เข้าไปคุยกับหมิงยวีในที่คุมขัง หมิงยวีจึงอธิบายให้เยว้อิงฟังว่า

“งานเลี้ยงบนเรือสำราญคืนนั้น ทานไล่ข้ากลับไปก่อนเพราะท่านรู้ว่าจะมีบางอย่างเกิดขึ้นสินะ”

“ฮุยหลานร้อนรนมาก” หมิงยวีอธิบาย “นางได้ยินผู้ชายสองคนคุยกันระหว่างงานเลี้ยง พ่อค้าคุยกันถึงสินค้ำมีค่าที่อยู่ในเรือใกล้ๆ แต่นางรู้ว่าพวกเขาไม่ได้พูดถึงสิ่งของนางทนอยู่เฉยๆโดยไม่ทำอะไรเลยไม่ได้” นางหยุดนิดหนึ่ง แล้วเหลือบมองไปทางอื่น “ข้าก็เหมือนกัน”

“คนแปลกหน้าในคลอง.....”

“สมควรเจอชะตากรรมอย่างนั้นแล้ว”

(บุปผาซ้อนจันทร์: 264)

เยวอิงฟังจึงประติดประต่อเรื่องราวได้ทั้งหมดว่าที่ฮุยหลานตายและหมิงยวีหายตัวไปเพราะช่วยเหลือเด็กคนนั้น และสาเหตุที่หมิงยวีหลบซ่อนเพราะต้องการซ่อนเด็กให้ปลอดภัยจากการถูกล่าตัวกลับไป เยวอิงจึงเดินทางไปหาไท่จูเพื่อบอกว่าพบตัวหมิงยวีแล้วนางถูกคุมตัวอยู่และแล้วไท่จูจึงหลุดปาก เล่าว่าตนเองก็ได้ร่วมมือช่วยเหลือจัดการพ่อค้าทาสคนนั้นเพื่อช่วยเหลือเด็ก เห็นได้จากตอนที่เยวอิงเดินทางมาบ้านของไท่จูเพื่อแจ้งข่าวให้ไท่จูทราบว่าพบหมิงยวีแล้ว

คำพูดหลุดโพล่งออกไปก่อนที่นางจะห้ามได้ทัน “ท่านฆ่าฮุยหลานอย่างนั้นรี”

“เปล่า ! อะไรทำให้เจ้าเข้าใจเช่นนั้น ข้าสังหารเจ้าเศษสวะนั้น เจ้าพ่อค้าทาสคนนั้นต่างหาก หมิงยวีแห่งมัน แล้วข้าก็ลากมันลงไปในน้ำ จับกอดเอาไว้จนมันหยุดเคลื่อนไหว”

“ท่านอยู่กับหมิงยวีและฮุยหลานด้วยหรือในคืนนั้น”

“ข้าฆ่าผู้ชายคนนั้นด้วยมือสองข้างนี้” เขายื่นมือออกไปข้างหน้าและจ้องมองราวกับเป็นมือคนอื่น เป็นนักประวัติศาสตร์ต่างหากที่คร่ำชีวิตคนแปลกหน้า

(บุปผาซ่อนจันทร์: 280-281)

หลังจากคดีคลี่คลายจบลงแล้ว ผู้เขียนได้ให้ตัวละครอื่นนอกจากตัวละครเอกเป็นคนเล่าเหตุการณ์ทั้งหมดคือ หมิงยวีเล่าความจริงทั้งหมดให้เยวอิงฟังอีกรอบหลังจากถูกปล่อยตัวเพราะฆาตกรตัวที่จริงถึงแม้ไม่ได้กล่าวถึงว่าใครเป็นคนฆ่าฮุยหลานโดยตรงแต่คาดว่าพ่อค้าทาสเป็นคนฆ่าฮุยหลานเพื่อต้องการตัวเด็กแต่พ่อค้าทาสไม่ทราบชื่อเสียงของฮุยหลานว่าเป็นใคร ในตอนที่เยวอิงช่วยเหลือเด็กหนีและถามพ่อค้าทาสจึงไม่รู้ว่าใครคือฮุยหลาน ซึ่งหมิงยวีได้เล่าความจริงตอนที่กลับมาหอดอกบัวเยวอิงที่อดีตเพราะกลัวว่าพี่น้องจะไม่กลับไปเป็นเช่นเดิม จึงพูดคุยกันและเข้าเรื่องไปพูดถึงเหตุการณ์ในตอนนั้นว่า

นอกเหนือจากที่กล่าวไปการคลี่คลายปมปัญหาโดยให้ตัวละครอื่นเข้ามามีส่วนช่วยเหลือคือ หมิงยวีกับไท่จู ไปหวงตัวละครเอกยังเข้ามามีบทบาทในการแก้ไขคดีเพราะด้วยชาติตระกูลไปหวงทำให้ไปหวงใช้อำนาจตรงนั้นเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้ในเรื่องของการติดสินบนโดยขอความช่วยเหลือจากบิดาให้ช่วยสืบให้ รวมทั้งช่วยเหลือหมิงยวีตามคำขอของเยวอิงได้

“คืนงานเลี้ยงบนเรือนั้น ท่านให้ข้ากลับก่อนเพื่อปกป้องข้า”

หมิงยวีพยักหน้า “คืนนั้นไท่จูมาถึงทีหลัง และเมื่อข้าบอกเขาถึงเรื่องที่เรารู้ เขาก็ร่วมด้วยทันที เราเกลี้ยกล่อมกันเองว่าสิ่งที่ทำอยู่ถูกต้องและทรงเกียรติ แต่ความจริงเราสามคนนั้นกลัวมาก”

“หลังจากนั้นเราจึงตามพวกพ่อค้าไปที่ท่าเรือ ซ่อนตัวอยู่และคิดกันว่าจะทำอย่างไร ขึ้นเรารอแจ้งตุลาการในตอนเช้า พวกลักลอบขนสินค้าก็คงไปกันหมดแล้ว แต่ฟ้าก็ตัดสินใจแทนเรา ฮาน่า ขดตัวกอดเข้าอยู่หลังหลังไม้บนท่าเรือ นางหนีออกมาจนได้”

“นางดูตัวเล็กกระฉ้อระย่อและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เราหว่านล้อมให้นางออกมาจากที่ซ่อนได้ ตอนที่หนึ่งในพวกพ่อค้าปรากฏออกมา สั่งให้เราคืนนางกลับไป ไม่รู้ว่าตอนนั้นปีศาจตนใดสิงข้า ข้าแทงผู้ชายคนนั้นตอนที่มันพยายามกระชากตัวนางไป พอมันลงมือแล้วไม่มีทางหันหลังกลับได้อีก ไท่จูจับเจ้านั้น กัดไว้ได้น้ำ พ่อทำทาสตี้นรอนานกว่าจะหยุดเคลื่อนไหว” ดวงตาของนางเต็มไปด้วยความหวาดกลัว “แล้วหลังจากนั้นเราสามคนก็กลายเป็นคนที่ล่องเรือลำเดียวกัน”

“แต่ถึงขนาดสูญหลานถูกฆ่ารัดคอ แต่ทำไมถึงยังไม่ยอมบอกใครสักคน”

หมิงยวีหลับตา ร่ำรอยของความเจ็บปวดบาดผ่านไบบนใบหน้า “เราเพิ่งรู้ตอนนั้นเองว่าคนพวกนั้นอันตรายแค่ไหน เราฆ่าพวกมันไปหนึ่งคน มือของไท่จูเปื้อนเลือด ข้าต้องปกป้องฮาน่า แต่ก็ต้องปกป้องเขาด้วย”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 296)

3.3.4. การคลี่คลายปมปัญหาและพร่องรอยหลักฐาน จากที่ผู้เขียนได้ผูกปมปัญหาคดีฆาตกรรมไว้ตั้งแต่เริ่มเปิดฉากด้วยพบศพสูญหลานนอนเสียชีวิตบนเตียงของตนเองคนสุดท้ายที่พบสูญหลานก่อนตายคือไปหวง ทำให้ไปหวงตกเป็นผู้ต้องสงสัย ทำให้ไปหวงต้องพิสูจน์ตัวเอง โดยขอความช่วยเหลือจากตัวละครอื่น โดยหลักแล้วได้แก่ เยว่อิง บิดาและนักสืบที่จ้างมาคือเกา แม้ว่าเยว่อิง บิดาและนักสืบจะช่วยเหลือไปหวงแต่ หลักฐานที่ไปหวงมีเพียงแค่เกี่ยวข้องกับการรับสินบนและได้รับข้อมูลมาจากนักสืบเกาว่าพ่อค้าที่ผิดกฎหมายกำลังตามหาบางสิ่งที่สำคัญอยู่ ทำให้ไปหวงคาดการณ์ว่าสิ่งนั้นคือสิ่งที่สูญหลานขโมยพวกนั้นมา

ส่วนของการพร่องรอยหลักฐานไปหวงได้หลุดจากการเป็นผู้ต้องสงสัยหลังจากมีอุปราชอุพบหลักฐานของศพที่ลอยอยู่ในแม่น้ำว่าอาจจะเป็นของผู้หญิงเพราะมันคือปิ่นปักผมผู้หญิงและมีราคาแพง ซึ่งอาจเชื่อมโยงไปสู่การฆาตกรรมสูญหลานได้ หลังจากที่พบหลักฐานใหม่ได้แก่ ปิ่นปักผม ทำให้ไปหวงหลุดจากผู้ต้องสงสัยเห็นได้จากตอนที่มือปราบอุเก็บปิ่นปักผมมาตรวจสอบเพราะปิ่นปักอยู่บนศพที่ลอยอยู่ในน้ำอาจนำไปสู่การฆาตกรรมสูญหลานได้ ทำให้ผู้ต้องสงสัยตกเป็นผู้หญิงแทน

มือปราบอุ้งของขึ้นเล็กๆในห่อผ้าให้ตุลาการหนุ่ม ซึ่งแกะวางลงบนโต๊ะ “เราพบสิ่งนี้เมื่อวานที่ท่าเรือแห่งหนึ่ง” เป็นท่าเดียวกับที่มีรายงานว่าเรือลำหนึ่งหายไปหลังเหตุการณ์แผ่นดินไหวเมื่อเร็วๆนี้

เยวอิงได้รับอนุญาตให้เข้าไปดูใกล้ๆ ลมในปอดนางทะเลักพรวดออกมาขณะที่นางมองโต๊ะของตุลาการ ปลายปีกผมตกแต่งด้วยไข่มุกกับมีเลื้อยหกแคะสลักวางอยู่บนนั้น เป็นประดับที่ได้รับ การออกแบบให้สะบัดไหวและสะดูตตายามที่เจ้าของเอียงอย่าง ด้ามปืนหักหายไป

“นี่เป็นเจ้าของนางหญิงของเจ้าใช่ไหม ” หลี่ถ่านไม่ให้งตั้งตัว

“เครื่องประดับตรงกับปืนที่หักพบในร่างของชายจมน้ำ ” ตุลาการหลี่พูดต่อไป เสียงดัดคับ ห้อง เขามักได้รับการบรรยายว่าเป็นคนพูดจาม่วนนวลแต่ไม่ใช่อีกต่อไป “เจ้าของปืนใช้มันเป็นอาวุธเล่นงานเหยื่อก่อนที่เขาจะถูกฆ่า มีความเป็นไปได้สูงที่นางจะอยู่ด้วยตอนเกิดเหตุฆาตกรรม”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 181)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างนิยายรักและแนวสืบสวนสอบสวน

จากการศึกษาพบว่าผู้แต่งได้นำเนื้อเรื่องรองคือ สืบสวนสอบสวนเข้ามารวมกัน ทำให้ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินเหตุการณ์ส่วนต่างๆในเนื้อเรื่องอย่างมาก โดยหลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแล้วพบว่า ทั้ง2รูปแบบ มีส่วนสำคัญดังนี้

4.1. การสืบสวนสอบสวนในนวนิยายแนวรักเรื่อง บุปผาซ่อนจันทร์

นอกเหนือจากโครงเรื่องหลักที่ดึงดูดผู้อ่านแล้ว ยังมีเรื่องชั้นเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้อ่านได้ติดตามต่อไปว่าทั้งคู่จะสมหวังหรือไม่และการยอมรับความจริงของเยวอิงที่ไม่ว่าอย่างไรเธอดูเหมือนไม่พร้อมจะเปิดใจให้ไปหวังเท่าไร จินนี่ หลินก็ได้เปิดประเด็นอาชญากรรมเข้ามาผสมผสานกับความรักได้อย่างกลมกลืน ทำให้เนื้อเรื่องดำเนินไปอย่างเข้มข้นและน่าสนใจ ทั้งนี้จินนี่ หลินยังได้ผูกปมปัญหาเอาไว้มากมายในเนื้อเรื่องเป็นตัวเชื่อมเรื่องราวความรักระหว่างไปหวังและเยวอิงได้อย่างลงตัว ทั้งคู่ต้องร่วมมือกับเพื่อสืบและแก้ไขปัญหาต่างๆรวมทั้งเรื่องราวความรักของตนเองและคนใกล้ตัวที่เข้าไปมีส่วนรู้เห็นในฆาตกรรม กล่าวคือ การสืบสวนสอบสวนที่เข้ามาเป็นโครงเรื่องรองมีผลต่อเนื้อเรื่องและมีผลต่อความสงสัยใคร่รู้ของผู้อ่าน ทำให้เนื้อหาน่าติดตามมากขึ้น

4.1.1. มีผลต่อเนื้อเรื่องทั้งหมดในเรื่อง

การใช้ประเด็นสืบสวนในเนื้อเรื่องเป็นส่วนสำคัญ ซึ่งทำให้ตัวละครเอกทั้งคู่ได้พิสูจน์ความรักของตนเอง แม้ว่าจะมีอุปสรรคมากมาย เช่นพี่สาวขอหมิงยวี ครอบครัวยุชัง เป็นต้น เป็นสิ่งกีดขวาง ทำให้การสืบสวนเข้ามามีบทบาททำให้ตัวละครได้พิสูจน์ความรัก โดยจะแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ มีความทุกข์ร่วมกัน ใช้ชีวิตร่วมกันและพิสูจน์ความรักต่อกัน

4.1.1.1. มีความทุกข์ร่วมกัน

การมีความทุกข์ร่วมกัน จะนำไปสู่การทำให้ตัวละครเอกทั้งคู่ได้ใกล้ชิดกันมากขึ้น ทำให้ความสัมพันธ์ทั้งคู่ก้าวหน้าไปด้วยแม้ว่าจะมีอุปสรรค ซึ่งเมื่อเรื่องดำเนินไปเรื่อยๆ ทั้งคู่จึงจะสามารถคลี่คลายปมปัญหาของตัวเองได้และทำให้ตัวละครเอกทั้งคู่เกิดความสัมพันธ์อันลึกซึ้ง

ไปหวง หลีกจากนางคณิกาสุยหลานตายตนเองตกเป็นผู้ต้องสงสัยคนแรก นอกจากนี้ยังมีเรื่องครอบครัว ไปหวงต้องทำความเข้าใจบิดามารดาให้สำเร็จโดยการสอบขุนนางให้ผ่านและแต่งงานกับคนที่ครอบครัวเลือกให้ปัญหาหลักของตัวละครเอกฝ่ายชาย ได้แก่ประเด็นเรื่องตกเป็นผู้ต้องสงสัยของไปหวงได้หลุดจากข้อกล่าวหาตอนที่พบหลักฐานเป็นปิ่นปักผมของผู้หญิง ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ เรื่องครอบครัว

จินนี่ หลินนำประเด็นการคลุมถุงชนของชาวจีนเข้ามาผสมและในฐานะที่ไปหวง เป็นพี่ชายคนใหญ่ของครอบครัวบิดาจึงต้องการให้ไปหวงแต่งงานกับคนที่เหมาะสม ซึ่งเป็นวัฒนธรรมการคลุมถุงชนของจีน การเลือกคู่ครองให้ลูกและการยอมรับจากสังคมเห็นได้ว่าจากเนื้อหาไปหวงจะต้องแต่งงานทันทีที่สอบบรรจุขุนนางสำเร็จ ไปหวงไม่มีทางขัดขืนได้

นอกจากนี้ไปหวงยังเป็นคุณชายตระกูลชั้นสูง เพื่อเป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูลและครอบครัวต่างก็เป็นขุนนางชั้นสูงทำให้ไปหวง ต้องสอบบัณฑิตให้ผ่าน ซึ่งเป็นความต้องการของบิดามารดาไปหวงจึงพยายามทำให้สำเร็จ

ในส่วนของเยว่อิง หลังจากสืบคดีปัญหาหลักที่ก่อความใจเยว่อิงคือ พี่สาวหายตัวไปอย่างไร้ร่องรอย จากเนื้อหาและหลักฐานจึงพบว่าผู้เขียนได้ต้องการให้หญิงวิที่เป็นพี่สาวสุดรักของเยว่อิงหายตัวไป จึงเป็นส่วนที่ทำให้ไปหวงเข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือในการตามหาเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ความรักของทั้งคู่ต่อไป

ปัญหาของไปหวงและเยว่อิง นำไปสู่การคลี่คลายปมโดยผู้เขียนได้ใช้ตัวละครอื่นเข้ามามีส่วนช่วยเหลือตัวละครเอกทั้งคู่ ได้แก่ ไป สุหยินมารดาของไปหวง เว่ยเว่ยน้องสาวของไปหวง ไท่จูและเกาคนสืบคดีที่คอยช่วยเหลือ ทำให้ตัวละครทั้งสามเข้ามามีบทบาทกับเรื่องในตอนคลี่คลายปมปัญหาต่างๆ

4.1.1.2. ใช้ชีวิตร่วมกัน

ปมปัญหาต่างๆที่ผู้เขียนได้ผูกเอาไว้ ส่งผลให้ตัวละครเอกใกล้ชิดกัน ไปหวงกับเยว่อิง ก็ได้มีการเกี่ยวพันกันไปตามนวนิยายรักทั่วไป ได้อยู่ด้วยกันทำให้ทั้งคู่ได้รู้และเข้าใจอุปนิสัยของกันและกัน และตกหลุมรักกันที่สุดในที่สุด เห็นได้จากเนื้อหาหลายตอนแสดงถึงความรักๆใคร่ๆของตัวละครเอก ผู้วิจัยขอยกตัวอย่าง หลังจากทีคลี่คลายปมทั้งคู่จึงได้อยู่ด้วยกันในช่วงผ่อนคลายเป็น

“ข้าอยากให้อ้ายอยู่กับข้าตลอดไป” เขาเอ่ยในอีกครู่ต่อมา
 พวกเขาตั้งใจหอบถ้ำด้วยกันทั้งคู่ เนื้อตัวชื้นเหงื่อ แขนขาเกี่ยวกระหวัดกัน
 นาไม่ขยับจากตรงนี้เลย
 “ไม่ต้องตอบ” เขาเอ่ยเมื่อริมฝีปากของนางแยมเผย ก่อนไล่แก้มนางด้วยนิ้วหัวแม่มือ
 และจูบปากอย่างหวงแหน “อย่าพูดอะไรทั้งนั้นจนกว่าข้าจะทำให้เจ้าเชื่อมั่นได้เสียก่อน”
 (บุปผาซ่อนจันทร์: 291)

4.1.1.3. พิสูจน์ความรัก

การพิสูจน์ความรักของไป๋หวงและเยว่อิงเห็นได้ว่าไป๋หวงพยายามผูกมัดใจเยว่อิงทุกวิถีทาง โดยไป๋หวงให้ความช่วยเหลือเยว่อิงด้วยความเต็มใจ แม้ว่าตัวนางเองจะไม่ได้ขอเลยก็ตาม ไป๋หวงได้ให้ที่พักอาศัยแก่เยว่อิง เพื่อป้องกันอันตรายที่เยว่อิงอาจได้รับผลกระทบจากการหายตัวไปของพี่สาว ตามนวนิยายรักทั่วไปที่พระเอกกับนางเอกจะได้พิสูจน์ความรักร่วมกัน โดยฝ่ายชายส่วนมากจะยื่นมือมาให้ความช่วยเหลือฝ่ายหญิงเสมอ เห็นได้จากเนื้อหาหลังจากที่หมิงยวีหายตัวไป ไป๋หวงได้ยื่นมือเข้ามาช่วยและให้ที่พักแก่เยว่อิงเพื่อความปลอดภัย

นางตั้งท่าจะประท้วง แต่เขาตัดบทเสียก่อน “มีบางอย่างเกิดขึ้นในคืนนั้นหลังจากงานเลี้ยงเล็ก แล้วทั้งหมิงยวีและซุ่ยหลานต่างก็ทำตัวแปลกๆหลังจากนั้น ต่อมาข้าถูกคนร้ายไล่แทงบนถนน หนึ่งในนั้นเอ่ยถึงเจ้าด้วยคำพูดที่ข้าไม่ชอบสักนิดเดียว” สีหน้าของเขากระด้างขึ้น “เจ้าจะย้ายมาอยู่กับข้ามันจะปลอดภัยกว่า”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 183)

4.2. การสืบสวนในฐานะกลวิธีการเขียนของนวนิยายแนวรัก

กลวิธีการเขียนของจินนี่หลินจะเป็นแนวโรแมนติกอิงประวัติศาสตร์ โดยจะกล่าวไปในช่วงสมัยราชวงศ์ถัง มีการนำวัฒนธรรมจีนเข้ามาผสมผสานในการเล่าเรื่องเช่น มีประเพณีการคลุมถุงชน การสอบเป็นขุนนางเพื่อเป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูลชนชั้นทางสังคมเข้ามาผสมผสานได้อย่างลงตัวในการเล่าเรื่องความรักระหว่างตัวละครเอกที่มีอุปสรรคมากมายมาขัดขวางนอกจากนี้จินนี่หลินยังได้ใช้โครงเรื่องรองเกี่ยวกับแนวสืบสวนสอบสวนเข้ามาผสม คือการเกิดฆาตกรรมซุ่ยหลานขึ้นในระหว่างที่เกิดเหตุการณ์นี้ ยังได้มีการเล่ารายละเอียดย่อยๆบรรยายลักษณะผู้คนรวมทั้งบรรยากาศ เพื่อให้ผู้อ่านได้สัมผัสถึงความเป็นจินโบราณ หลังจากที่เกิดเหตุฆาตกรรม สิ่งหนึ่งที่ทำให้เนื้อหา น่าติดตามมากยิ่งขึ้นคือ ผู้เขียนตั้งใจทำให้ตัวละครทุกตัวในเรื่องสามารถตกเป็นเป้าหมายได้ เพื่อให้ผู้อ่านได้ติดตาม แม้แต่ตัวละครที่แทบไม่ปรากฏในเรื่องก็สามารถตกเป็นผู้ต้องสงสัยได้เช่นกัน

กล่าวคือ การเขียนเนื้อเรื่องของจินนิหลิน นอกเหนือจากความรักแล้วได้ผสมผสานคติสืบสวนเข้ามา เพื่อให้เนื้อหาดูน่าติดตาม รวมทั้งผสมผสานวัฒนธรรมจีนเข้ามาด้วย โดยหลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาพบว่านวนิยายแปลจีน *บุปผาซ่อนจันทร์* ได้สร้างเรื่องให้น่าติดตามด้วยกลวิธีสองวิธี ได้แก่ การเพิ่มมปัญหาให้แก่เนื้อเรื่องและการเปลี่ยนอารมณ์ของเรื่อง

4.2.1. การเพิ่มมปัญหาให้กับเนื้อเรื่อง

นอกเหนือจากมประเด็นความรัก ที่มีมขัดแย้งอยู่แล้วคือชนชั้นทางสังคมจิตใจของตัวละครและการคลุมถุงชน ผู้เขียนยังได้เพิ่มมปัญหาเพิ่มเข้ามาในเนื้อหาในส่วนการสืบสวน เพื่อให้ผู้อ่านได้ติดตามมปัญหาของตัวคดีว่าจะเป็นอย่างไรรต่อไป มีส่วนเกี่ยวข้องกับฆาตกรรมที่เกิดขึ้นหรือไม่ โดยประเด็นที่ผู้วิจัยพบว่าแทนที่จะเป็นมปัญหาเพียงอย่างเดียวกลับพบว่ามปัญหาอื่นๆในเนื้อเรื่องได้แก่ การค้าสิ่งผิดกฎหมายและการรับสินบน

4.2.1.1. การค้าสิ่งผิดกฎหมาย

การค้าสิ่งผิดกฎหมายที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการเกิดเหตุการณ์ฆาตกรรมทำให้สูญหลานตาย เพราะของที่เป็นสิ่งผิดกฎหมายได้แก่การค้ำมนุษย์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้สูญหลานประสบชะตากรรมเช่นนั้นเพราะเข้าไปช่วยเหลือเด็กทาส จึงเป็นส่วนที่สำคัญในการประติดประต่อเนื้อเรื่องทั้งหมด เห็นได้จากฉากที่หมิงยว้ออธิบายเหตุการณ์ทั้งหมดว่าสิ่งของที่พบในเรือมิใช่สิ่งของใดๆแต่หากเป็นมนุษย์

หมิงยว้ออธิบาย “นางได้ยืมผู้ชายสองคนคุยกันระหว่งงานเลี้ยง พ่อค้าคุยกันถึงสินค้ำมีค่าที่อยู่ในเรือใกล้ๆ แต่นางรู้ว่าพวกเขาไม่ได้พูดถึงสิ่งของ...”

(*บุปผาซ่อนจันทร์: 265*)

4.2.1.2. การรับสินบน

เป็นสิ่งที่พบในระหว่งการสืบสวน โดยเกานักสืบที่ไปหวงจ้างได้แจ้งมาว่ามีกรรับสินบนเกิดขึ้นซึ่งการรับสินบนนี้เชื่อมโยงไปสู่การเข้ามาของพ่อค้าทาสเป็นจุดเริ่มต้นของการฆาตกรรมในเรื่อง ถึงแม้ว่าผู้เขียนจะไม่ได้เปิดประเด็นเอาไว้ว่าเกิดจากการรับสินบนแต่จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจึงทำให้สรุปได้ว่า การรับสินบนคือตัวต้นเหตุของการเกิดฆาตกรรมในเนื้อเรื่อง พบเห็นได้จากตอนที่ ไปหวงได้ส่งนักสืบไปสืบว่าได้ในช่วกรองของพวกโจรมีช่วอะไรเกี่ยวกับฆาตกรรมหรือไม่

“ผู้ตรวจการตลาดหม่า จวินรับเงินสินบน” เขาเริ่มเล่า
นางไม่ประทับใจ “ขุนนางคนใดไม่รับสินบน”

(*บุปผาซ่อนจันทร์: 121*)

4.2.2. การเปลี่ยนอารมณ์ของเนื้อเรื่อง

นวนิยายโดยทั่วไปแล้วจะเขียนโดยเป็นบทความรักก็จะรักจนหวานซึ่งเมื่อเป็นแนวสืบคดีก็จะเข้มข้นให้ติดตามจนเกินไป ซึ่งจุดเด่นของนวนิยายแปลเรื่อง บุปผาซ่อนจันทร์คือการเปลี่ยนอารมณ์ผู้อ่านโดยไม่ติดขัด โดยการเปลี่ยนอารมณ์รักๆใคร่ๆตัดไปสู่นวนิยายแนวผจญภัยที่ไม่ซ้ำซากโดยในเนื้อหาจะเป็นฉากที่เดินทางตามหาพี่สาวที่หลบหนีไปโดยตัดมาจากฉากระหว่างพักผ่อนของตัวละครเอก เห็นได้จากฉากตอนตามหาพี่สาวเพราะได้ข่าวคราวว่าหลบหนีอยู่ในพื้นที่ของแม่ทัพเต็ง คู่รักของหมิงยวี

การเดินทางดำเนินไปท่ามกลางความเจียบ ผ่านออกนอกเขตสุดท้ายที่มีประตูเปิดปิดเป็นเวลา ที่นี้ถนนหนทางต่างๆขรุขระเป็นหลุมบ่อและการสัญจรก็บางตา มีเพียงเกวียนกับรถลากสองสามคันตรงนี้บ้างตรงนั้นบ้างตรงข้ามกับตอนเหนือของเมืองซึ่งเต็มไปด้วยร้านรวงและที่พักอาศัย ทางตอนใต้มีแต่ทุ่งนาที่พื้นที่เพาะปลูกทางการเกษตร บรรดาคลองส่งน้ำที่หล่อเลี้ยงพืชผักแล้วแล้วแล้วแล้วกับคอกแพะและปศุสัตว์อื่นๆพวกไม่นับถนนที่ตัดผ่าน พวกเขาก็อยู่ในชนบท

(บุปผาซ่อนจันทร์: 253)

4.2.3. การทำให้ตัวละครหลักตกเป็นผู้ต้องสงสัย

ผู้เขียนพยายามให้ตัวละครหลายตัวตกเป็นผู้ต้องสงสัยเพื่อดึงดูดให้ผู้อ่านติดตามเนื้อเรื่องว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไปและเหตุการณ์ที่กล่าวมานั้นจะคลี่คลายอย่างไร เป็นการสร้างความไขว้เขวให้แก่ผู้อ่านเห็นได้จากเนื้อหาในเรื่องหลายตอน ไปห้วงตัวละครหลักผู้วิจัยเคยยกตัวอย่างไปก่อนหน้านี้ ดังนั้นผู้ศึกษาขอยกตัวอย่างของหมิงยวี ในช่วงสืบคดีไปห้วงเกิดความรู้สึกสงสัยหมิงยวีขึ้นมา ในระหว่างที่กำลังสืบว่ามีกรณีคดีกฏหมายหรือไม่ที่ทำเรือ โจวตัน เริ่มสงสัยตัวหมิงยวี

ช่วงเวลาหนึ่ง พ่อของเขาและแม่ทัพเต็งต่างก็เป็นขุนนางที่มีอิทธิพลภายในเมืองหลวง ท่านพ่อหัวนักรงมาหลายปีแล้วว่าแม่ทัพเต็งกำลังวางแผนการร้ายต่อบ้านเมือง ซึ่งการจับตาดูเขากลายเป็นเรื่องยากขึ้นอีกเมื่อเขาได้รับการเลื่อนตำแหน่งขึ้นเป็นผู้บัญชาการทหารและย้ายลงใต้ แต่แม่ทัพเต็งยังคงติดต่อกับคนในเมืองหลวง....หนึ่งในนั้นคือคณิกาหมิงยวี คณิกาคานโปรดและคู่รักของเขา

(บุปผาซ่อนจันทร์: 91)

นอกจาก หมิงยวีจะตกเป็นผู้ต้องสงสัยแล้ว คู่รักของหมิงยวีแม่ทัพเต็ง ยังตกเป็นผู้ต้องสงสัย อีกด้วยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย เห็นได้จากตอนที่ไปหวังไปขอความช่วยเหลือจากบิดา และบิดาหัวนเกรงว่าแม่ทัพเต็งอาจก่อการร้ายแก่บ้านเมืองได้อันนำไปสู่การมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตาย สูยหลานเนื่องจากเกี่ยวข้องกับหมิงยวี นั่นคือเป็นคู่รักหมิงยวีนั่นเอง แม้ว่าผู้เขียนจะไม่ได้กล่าวถึง แม่ทัพเต็งมากนักถึงลักษณะและรายละเอียด

“หรือไม่นางก็มีเอี่ยวด้วย” โจว ตั้น เสนอ

“นั่นก็เป็นไปได้เหมือนกัน”

เขาพิจารณาจากหลายแง่มุม บางทีเขาอาจไว้ใจสัญชาตญาณของเยว่อิงมากเกินไป ตอนที่อธิบายให้เขาฟังนั้น หญิงสาวละเอียดส่วนสำคัญของภาพรวมเอาไว้ เห็นได้อย่าง ชัดเจนว่าสูยหลานไม่ได้เดินกลับจากงานเลี้ยงคนเดียว ไม่ว่านางจะคุ้นกับย่านนี้ขนาดไหนก็ตาม หมิงยวีอยู่บนเรือสำราญด้วย อีกทั้งนางยังให้เยว่อิงกลับก่อนอย่างน่าสงสัย เยว่อิงกำลังปกป้อง นางหญิงของนาง เรื่องนี้เขาไม่สงสัยเลย

(บุปผาซ่อนจันทร์: 138)

ผู้ต้องสงสัยคนต่อมา คือคนรักของสูยหลานนั่นเอง เยว่อิงเป็นคนตั้งสมมติฐานว่า เชียะคังอาจ ต้องการครอบครองตัวสูยหลานแต่ไม่สามารถทำได้ ทำให้เกิดเป็นแรงผลักดันฆ่าสูยหลานทิ้ง เห็นได้จากเนื้อหาตอนที่ไปหวังและเยว่อิงตามสืบที่วัดที่สูยหลานมาทุกเดือนและถามคนแถวนั้นว่าเคย พบสูยหลานบ้างหรือไม่

“ตกลงว่าสูยหลานมีคนรักแอบซ่อนอยู่สินะ” เขาสรุป

“ใครบางคนที่ไม่มีเงินทอง ไม่อย่างนั้นเขาคงสามารถเกี่ยวพานาง อย่างเปิดเผยที่หอร้อยบทเพลง เขาอาจคับแค้นใจที่ไม่อาจครอบครองหญิงที่ตัวเองปรารถนา นั่นอาจผลักดันผู้ชายคนหนึ่งลงมือฆาตกรรมก็ได้”

(บุปผาซ่อนจันทร์: 59)

กล่าวคือเงินนี้หลินได้ สร้างความน่าสนใจของเนื้อเรื่องโดยการผูกปมฆาตกรรมเอาไว้โดยให้ตัวละครสำคัญๆตกเป็นผู้ต้องสงสัย เพื่อให้เนื้อหาดูน่าติดตามและเพื่อหาตัวการที่แท้จริงว่าใครคือคนร้าย โดยมีการตั้งสมมติฐานเอาไว้เพื่อให้ดูน่าเชื่อถือว่าคนที่ตกเป็นผู้ต้องสงสัยก็สามารถเป็นคนร้ายในเรื่องได้ด้วย

สรุป

บทความวิจัยเรื่อง บุพผาซ่อนจันทร์ ผู้ศึกษามีวัตถุประสงค์ 3 ประการ

1. เพื่อศึกษาความเป็นนวนิยายรักในวรรณกรรมแปลจีน เรื่อง *บุพผาซ่อนจันทร์*
2. เพื่อศึกษาความเป็นนวนิยายสืบสวนสอบสวนในวรรณกรรมแปลจีน เรื่อง *บุพผาซ่อนจันทร์*
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายรักและสืบสวนสอบสวนในวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง *บุพผาซ่อนจันทร์*

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า

1. นวนิยายรักในวรรณกรรมแปลจีน เรื่อง *บุพผาซ่อนจันทร์*

นวนิยายรักในเรื่องนี้เหมือนนวนิยายรักทั่วไปแต่มีการเล่าถึงตัวละครจีนในยุคสมัยราชวงศ์ถัง โดยตัวละครหลักจะมีไปหวังและเยว่อิงและตัวละครรองได้แก่ หมิงเยว่ ไท่จู ครอบครัวไปหวัง สุขุหลาน โดนการเล่าเรื่องปมด้านความรัก มีอุปสรรคคือ ขนชั้นทางสังคม จารีตประเพณีและจิตใจของตัวละครเอกไม่เชื่อมั่นในตัวเอง การปมทางด้านความรักคลี่คลายโดยได้รับความช่วยเหลือจากน้องสาว ไปหวังและมารดาของไปหวังที่ช่วยเกลี้ยกล่อมบิดาของไปหวังและได้รับความเชื่อมั่นจากพี่สาวที่มีต่อไปหวัง เยว่อิงสมควรที่จะรักไปหวัง จึงทำให้ทั้งคู่สามารถรักกันและแต่งงานกันได้

2. ความเป็นนวนิยายสืบสวนสอบสวนในวรรณกรรมแปลจีน เรื่อง *บุพผาซ่อนจันทร์*

ในด้านของสืบสวนสอบสวนเปิดฉากด้วยการตายของสุขุหลาน โดยไปหวังตกเป็นผู้ต้องสงสัย ทำให้ไปหวังต้องเข้ามาแก้ไขคดีและในระหว่างแก้ไขคดีพบผู้ต้องสงสัยมากมายรวมทั้งพี่สาวของเยว่อิงเองด้วย รวมทั้งพบเหตุการณ์ต่างๆ ได้แก่ การรับสินบนทุจริต การค้ามนุษย์ โดยการคลี่คลายโดยได้รับความช่วยเหลือจากเยว่อิงด้วยที่ตามสืบคดีร่วมกับไปหวังเนื่องจากพี่สาวตนเองตกเป็นผู้ต้องสงสัยรวมทั้งไปหวังจ้างนักสืบมาเพื่อช่วยแก้ไขคดี ทำให้พบกับเหตุการณ์ค้ามนุษย์และรับสินบน นอกจากนี้ผู้เขียนยังให้ตัวละครที่พบเหตุการณ์เป็นผู้คลี่คลายปมทั้งหมด ได้แก่ หมิงยวีและไท่จู ที่อยู่ในเหตุการณ์เป็นคนเล่าเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น

3. ความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายรักและสืบสวนสอบสวนในวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง *บุพผาซ่อนจันทร์*

หลังจากได้ศึกษาพบว่านวนิยายรักในเรื่องนี้เป็นนวนิยายรักเพียงอย่างเดียวจะทำให้การดำเนินเนื้อหาเหมือนนวนิยายรักทั่วไป อาจทำให้มีความน่าเบื่อและทำให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาตอนจบของเนื้อเรื่องได้ แต่เมื่อนำแนวสืบสวนสอบสวนเข้ามาทำให้ตัวเนื้อหานวนิยายน่าติดตามและเดาตอนจบของเรื่องได้ยาก โดยเนื้อหาในเรื่องมีความสัมพันธ์กัน โดยเหตุการณ์ฆาตกรรมที่เกิดขึ้นทำให้ตัวละครเอกทั้งสองได้เรียนรู้กันและกันและใกล้ชิดกันมากขึ้นดังนั้นคดีสืบสวนสอบสวนจึงมีส่วนที่ทำให้ความรักของตัวละครเอกสมหวัง ผู้เขียนยังมีการเพิ่มรายละเอียดโดยการให้ตัวละครเอกและตัวละครที่ใกล้ชิดกับตัวละครเอกตกเป็นผู้ต้องสงสัยและเหตุการณ์ต่างๆก็คลี่คลายด้วยดี นอกจากนี้ยังมี

การเล่าถึงเหตุการณ์อื่นๆ เพื่อไม่ให้มีกลิ่นอายนวนิยายรักมากเกินไปโดยมีการตัดฉากเล่าถึงบรรยากาศ การผจญภัยของตัวละครอื่นๆในเนื้อเรื่อง

ด้วยเหตุนี้จึงจัดได้ว่านวนิยายเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์* จึงประสบความสำเร็จในฐานะเป็น นวนิยายที่เป็นนวนิยายรักผสมผสานนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนได้อย่างสมบูรณ์แบบ

อภิปรายผล

จากการศึกษานวนิยายเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์* ทำให้ผู้ศึกษาพบว่านวนิยายแปลเรื่อง *บุปผาซ่อนจันทร์* ของจินนี่ หลิน แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นได้แก่

1.การทำให้นวนิยายรักมีความแปลกใหม่ โดยการเพิ่มประเด็นสืบสวน

โดยปกติทั่วไปหากเป็นเพียงนวนิยายรักทั่วไป อาจทำให้น่าเบื่อและสามารถเดา เนื้อหาตอนจบได้ง่ายแต่จินนี่ หลินได้นำประเด็นสืบสวน ที่แปลกใหม่เข้ามาผสมผสานการเล่าเรื่อง ความรักของตัวละครผ่านการแก้ไขคดีร่วมกันและฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ซึ่งเมื่อนำความรักผสมผสาน เข้ากับการสืบสวนคดีต่างๆแล้วสามารถดึงดูดความสนใจใคร่รู้ของผู้อ่านได้และไม่สามารถคาดเดาเนื้อ เรื่องได้ว่าจะจบแบบใด นอกจากนี้ผู้เขียนได้แต่งบทให้ตัวละครสำคัญในเนื้อหาตกเป็นผู้ต้องสงสัย หลายตัวละคร ยกตัวอย่างเช่น ไปหวงและหมิงยวี ที่ตกเป็นผู้ต้องสงสัยหลัก

2.การทำให้ประวัติศาสตร์มีชีวิต

เนื่องจากจินนี่หลิน หลงใหลในประวัติศาสตร์จึงได้เขียนนวนิยายเรื่องนี้โดยการเล่าเรื่องราวความรักของตัวละครเอกผ่านในช่วงยุคสมัยของราชวงศ์ถัง โดยบรรยายสภาพสังคม บรรยากาศ ในเนื้อหาทำให้ผู้อ่านเห็นภาพ การกระทำของตัวละครเอกในเนื้อเรื่องได้อย่างชัดเจนและเข้าใจบริบท สังคมของจีนในสมัยก่อนได้มากขึ้น รวมทั้งทำให้เห็นสภาพชีวิตของผู้คนในช่วงสมัยราชวงศ์ถังได้อย่าง ชัดเจนว่าเป็นเช่นไร เช่น มีการกล่าวถึงการปกครองโดยระบอบของขงจื้อ ให้ความสำคัญกับคำสอน ของขงจื้อ ผู้ชายเป็นใหญ่ในสังคม การสอบบรรจุเป็นขุนนาง และยังแสดงให้เห็นถึงสภาพของสตรี ในช่วงยุคสมัยนั้นได้เป็นอย่างดี โดยสตรีที่ดีมีหน้าที่ดูแล เชื้อฟังกสามีและลูกชายเท่านั้น รวมทั้งทำหน้าที่ดูแลในส่วนงานบ้านทุกอย่าง ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่านวนิยายเล่มนี้ นอกเหนือจากได้รับความบันเทิง จากการอ่านแล้วผู้เขียนยังพยายามที่จะนำเนื้อหาประวัติศาสตร์จีนในช่วงสมัยราชวงศ์ถังเข้ามา บรรยายร่วม โดยผ่านการเล่าเรื่องของผู้เขียนเองทำให้เข้าใจสภาพสังคมและบรรยากาศในสังคมสมัย นั้นได้เป็นอย่างดี จึงทำให้นวนิยายเล่มนี้มีคุณค่าทั้งในด้านความบันเทิงและในด้านความรู้ ประวัติศาสตร์จีน

บรรณานุกรม

หนังสือ

กอบกุล อิงคทานนท์. (ม.ป.ป.). **ศัพท์วรรณกรรม**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์รักอักษร.

จินนี่ หลิน. (2558). แพล้โดย วรินทร์ วารีนุกูล. **บุปผาซ่อนจันทร์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อรุณ.

วิทยานิพนธ์

กานต์ธิดา ขยันการนาวี. (2558). “ปัญหาสังคมและความวิตกกังวลในอาชญากรรมร่วมสมัยของกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิชนันท์ พานิชพงศ์. (2548). “ลักษณะเฉพาะของนวนิยายรักแนวท่องเที่ยวของไทย”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เพ็ญวิภา วัฒนปรีชานนท์. (2550). “กลวิธีการประพันธ์ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตร”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วนิดา บำรุงไทย. (2544). **ศาสตร์และศิลป์แห่งนวนิยาย**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์ อ้างถึงใน สีขรินทร์ สนิทชน. (2557). “นวนิยายแนว Romantic Suspense ของไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วรรณันท์ วรรณานนท์. (2558). “ผู้หญิงภายใต้ระบบทุนนิยมในอาชญากรรมร่วมสมัย”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาบรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภร จารุจรณ. (2541). “ลักษณะแบบฉบับของตัวละครในนวนิยายพาฝันระหว่างปีพุทธศักราช 2480-2516”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สีขรินทร์ สนิทชน. (2557). “นวนิยายแนว Romantic Suspense ของไทย”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุทัตตา พาหุมนันโต. (2560). “ตัวละครหญิงกับปิตาธิปไตยในนวนิยายสืบสวนสอบสวนร่วมสมัยของอเมริกา”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อังคณา สุขวิเศษ. (2544). “นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน: อิทธิพลของชุดเซอร์ลอคโฮล์มส์ที่มีต่อชุด ปีวอร์ดและนิทานทองอิน”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บทความ

ธัญจภา คำแหง. (2557). ชูรัก รักซ้อน ในนวนิยายของเอะกุนิ คะโอะริ: วิเคราะห์ความสัมพันธ์นอกกรอบอุดมคติในนวนิยายร่วมสมัย. **วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย 9** (กรกฎาคม-ธันวาคม) : 1-14.

นันทกา สุธรรมประเสริฐ. (2553). ขนบในนวนิยายเรื่อง “คินตะอิจิยะยอดนักสืบ” สู่ความแปลกใหม่ในหนังสือการ์ตูนชุด “คินตะอิจิกับคดีฆาตกรรมปริศนา”. **วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ 3** (กันยายน-ธันวาคม 2553) : 51-70.

ปิยะธิดา เกตุชาติ และวรรณพร พงษ์เพ็ง. (2560). ภาพแทนผู้หญิงในวรรณกรรมรักโรแมนติกสำหรับผู้หญิง. **วารสารภาษา ศาสนา และวัฒนธรรม 6** (กรกฎาคม-ธันวาคม 2560) : 20-36.

ปาริฉัตร ภูพันธ์. (2553). อาชญาวิทยาไทย พ.ศ. 2541-2550. **วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์ 5** (กรกฎาคม-ธันวาคม 2553) : 53-65.

สื่อออนไลน์

กำลังชอบนิยายแปลแนว Romantic suspense อยากให้ช่วยแนะนำหน่อยค่า. [ออนไลน์].

เข้าถึงจาก: <https://pantip.com/topic/33803556>. [20 กุมภาพันธ์ 2562]

นิยายคืออะไร. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: <http://pirun.ku.ac.th/~b5310900071/p2.html>

[10 พฤศจิกายน 2561]

แนะนำนิยายแนว Romantic suspense หน่อยค่ะ. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก:

<https://pantip.com/topic/33123232>. [20 กุมภาพันธ์ 2562]

FANTASTICFICTION. Jeannie Lin. [Online]. Abstract from: <https://www.fantasticfiction.com/U/jeannie-lin/>

[2018, November 4]

GOODREADS AUTHOR. Jeannie Lin. [Online]. Abstract from: https://www.goodreads.com/author/show/3496825.Jeannie_Lin

[2018, November 4]

thriftbooks. Jeannie Lin. [Online]. Abstract from: <https://www.thriftbooks.com/a/jeannie-lin/357176/>

[2018, November 4]